

voxpap **EN FLOK RUSSERE TALER UD**
6 Jomfrufesten i farver

indenfor **RØGSLØRET LETTER**
10 Rygestoppet og konsekvenserne

portræt **KENDER DU BLAUENFELDT?**
21 Mød livsstilsjournalisten Jens

Ancila Mukasano - Født: 1974 Fængslet siden 29. oktober 1997 - Livstid for drab af fire børn under seks år under folkemordet i Rwanda.

Initiativ Tre journaliststuderende tog for egen regning til Afrika for at dække valget i Congo og situationen i Rwanda efter folkemordene i 1994. **side 18**

Tekst | Christian Kloster

TYVERI

TV-afdelingen plyndret ved højlys dag

Tyveknægte stak af med tv-kameraer for over en halv million kroner i det største tyveri i skolens historie. Men DJH har ingen forsikring, så studerende og ansatte må bøde.

16 professionelle kameraer til en værdi af hver 34.000 kroner. I alt 544.000 kroner. Det blev udbyttet, da tre endnu ukendte gerningsmænd fredag den 8. september klokken 16.30 tømte skabene i et uaflåst kælderrum på DJH.

Tyveriet bliver en særdeles bekostelig affære for skolen, der ligesom andre statsinstitutioner, ikke har nogen forsikring. Derfor er der nu færre penge til undervisning, indkøb og vedligeholdelse.

delse. Beløbet svarer cirka til en årsløn for en lektor.

På husets regning

Skolen er omfattet af statens regler om selvforsikring. Dermed er det forbudt for skolen selv at tegne en forsikring. Ifølge økonomichef Karl Christensen betyder det, at skolen selv må betale for tab som følge af tyveri. Først når tyverier og andre skader overstiger 900.000 kroner

– svarende til en procent af omsætningen – kan DJH søge staten om hjælp til at dække tab.

Sikringen var tilstrækkelig

Kameraerne var placeret i et frit tilgængeligt kælderrum i aflåste skabe med tynde finér låger, der blev brudt op ved håndkraft eller med hjælp fra et mindre værktøj. Men Tom Fangel, der er teknisk ansvarlig i tv-afdelingen, mener alligevel, at sikringen var til-

strækkelig.

”Nu har jeg været her i 11 år, og det her er første gang, vi får stjålet noget. Systemet med, at de studerende får udleveret en nøgle, har været fuldt tilstrækkeligt. Men vi sidder i øjeblikket og lægger planer for, hvordan vi vil sikre kameraerne fremover,” siger han.

Økonomichef Karl Christensen bakker op:

”Vi synes, vi har forsøgt at sikre værdierne tilstrækkeligt,

men efter dette tyveri skal det have et eftersyn.”

ckloster@mail.djh.dk

læs mere

side 4

Illustreret Bunker
sep. 2006 | 9. årgang | nr. 6

LEDER

Mangfoldighed på DJH

1. september 2006. Rygerne på Danmarks Journalisthøjskole ryger udenfor. 1. september 2008. Studerende uden studentereksamen har ingen adgang på Danmarks Journalisthøjskole.

Dette er to eksempler på indsnævring af den mangfoldighed, som ellers altid har kendetegnet journalistfaget.

Mediebilledet bliver mere og mere mangfoldigt. Aldrig har der været så mange forskellige gratisaviser i Danmark. Aldrig har der været så mange danske tv-kanaler, og selv radioområdet, der i flere år har ligget i dvale, er blevet udfordret med TV2 som en seriøs konkurrent til Danmarks Radios monopollignende magt.

Den nye redaktion på Illustreret Bunker springer med på medietoget og hylder mangfoldigheden. Det er vores hensigt at gøre Illustreret Bunker mindre navlebeskuende og give avisen mere perspektiv.

Vi vil stadig være den vigtigste kilde til information på Danmarks Journalisthøjskole. Både for studerende, praktikanter, medier og skolens ansatte. Men vi vil også brede os ud. Vi gør det allerede under siderne "Udenfor", hvor den generelle medie verden bliver dækket. Men i dette nummer har vi tilføjet en ekstra side, der kommer rundt i Århus. Byen, de fleste af os bor i, og som vi derfor har en naturlig interesse i. Det er redaktionens håb, at vores mange læsere vil tage godt imod dette nye initiativ. Vi håber, at skribenter og fotografer vil se det som en ny journalistisk udfordring at gøre netop denne side lige så læseværdig som resten af avisen.

Danmarks Journalisthøjskole har et fornemt internationalt netværk. Dette netværk giver danske studerende mulighed for at studere i udlandet, men der kommer også udenlandske studerende til DJH. Deres syn på skolen, deres syn på Danmark og deres syn på verden giver vi også plads til Illustreret Bunker fremover. De internationale udvider mangfoldigheden på skolen. De giver dagligdagen ekstra krydderi, og forhåbentligt vil de også være med til at udvide vores horisont.

Illustreret Bunker skal være en journalistisk legeplads. Her er plads til de skæve. Dem med masser af ideer. Dem, der ingen ideer har. Og dem, der bare gerne vil have lov til at bedrive noget journalistik, der bliver læst af andre end ens eget undervisningshold.

Men Illustreret Bunker skal ikke kun være en legeplads. Vi vil udgive et seriøst og troværdigt produkt. Vi vil ligne virkelighedens aviser så meget som muligt. Derfor skal skribenter og fotografer til at samarbejde i langt højere grad end tidligere. Ud fra skribentens synopse skal de i fællesskab ideudvikle på billedmuligheder, så tekst og foto kommer til at spille meget bedre sammen. Før deadline er der fælles skriveværksted og billedudvælgelse. Alle vores nye initiativer øger den journalistiske mangfoldighed på DJH – i stedet for at indsnævre den!

Redaktionen

ib@mail.djh.dk

“

Det er altså ikke sådan, at jeg får et kick ud af at dumpe folk.

– Pia Færing – læs mere side 14”

Tekst og foto | Jesper Langhoff

SHORT STORY

Det er onsdag aften i august ved Slusen. Lucas finder insekter ved vandkanten under molen. Solen hænger lavt, og Lucas er lige startet i 3. klasse efter sommerferien. Om kun fem dage bliver han ni år. Han bor sammen med sin mor Susanne på en husbåd ved Slusen på Amagerfælled. Hver aften efter aftensmaden skal skildpadden Skilde have mad. Den fanger Lucas selv med et fiskenet og to små ruser, der ligger og venter på havnens bund. Skilde plasker rundt i et stort akvarium ved Lucas' seng. Den spiser alt fra krebs, små krabber og fiskeyngel, men i aften er der ingen gevinst, så Lucas finder nogle frosne rejer i fryseren. Solen forsvinder, Susanne putter Lucas, og akvarielyset slukker hun, når han er faldet til ro. Det er aften i august 2006 ved Slusen på Amagerfælled.

VORES PRAKTIKANTER SIGER:

Aller
Danskernes mange sider

”Jeg laver super spændende undersøgende journalistik”

- Rasmus Barud Thomsen fra Fokus

”Jeg er faktisk blevet ret overrasket over, hvor mange blade og magasiner Aller egentlig udgiver”

- Sanne Marie Andersen fra Bazar

illustreret bunker

danmarks journalisthøjskole
olof palmes allé 11, 8200 århus n
ib@mail.djh.dk
www.illbunker.dk
mobil 27 20 93 12

redaktionen

casper dall (ansv.)
christina jensen
stine spedtsberg
håkon stolberg
peter korsgaard

casperdall@mail.djh.dk
christinaj@mail.djh.dk
spedtsberg@mail.djh.dk
stolberg@mail.djh.dk
pkorsgaard@mail.djh.dk

kasserer

casper dall

casperdall@mail.djh.dk

annoncer

håkon stolberg

stolberg@mail.djh.dk
21 93 48 92

billedredaktører

jesper langhoff
sanne vils axelsen

jlanghoff@mail.djh.dk
sannevils@mail.djh.dk

bagsiden

mie lund tast
stefan buur hansen

bagsiden@mail.djh.dk

illustrationsansvarlig

stine spedtsberg

spedtsberg@mail.djh.dk

forsidefoto

esben nielsen

esben@mail.djh.dk

oplæg

1700 eksemplarer 9 gange årligt.
illustreret bunker uddeles til studerende og ansatte ved djh, til danske redaktioner og deres praktikanter samt til journaliststuderende på sdu og ruc.
citerer, billeder og andet materiale fra bladet må kun bringes med udførlig kildeangivelse

tryk

otm avistryk herning-ikast

97 15 66 00

udgivelse

21. september 2006
9. årgang nr. 6 - 1. oplag

næste udgave

idéudvikling tirsdag d. 26. september kl. 15.00.
illustreret bunker udkommer næste gang d. 26. oktober.
deadline for artikler, annoncer og debatindlæg er den 19. oktober.

INDENFOR

Tekst | Lisbeth Ellebæk og Christina Jensen Foto | Karin Zackari

ARBEJDSMILJØ

Håb om bedre arbejdsmiljø på DJH

Et besøg fra Arbejdstilsynet medførte fem påbud til DJH. Arbejdsmiljøet var ikke i orden.

Hvis du nogensinde har sat dine ben på Danmarks Journalisthøjskole, kan du ikke have undgået at lægge mærke til den bastante beton, de brune farver og det herlige indeklima.

Da Arbejdstilsynet var på besøg i marts, var det dog ikke disse ting, der fik bemærkninger med på vejen. Der var andre ting, der fangede deres opmærksomhed. Efter en tur skolen rundt lå der fem påbud og ventede: Medarbejderne i it-afdelingen udsættes for for meget støj, når de reparerer serveren. Akustikken skal måles. Rengøringsfolkene slider for hårdt, når de vasker gulvet manuelt. Medlemmerne i Sikkerhedsudvalget mangler en arbejdsmiljøuddannelse. Og så mangler der en samlet vurdering af skolen som arbejdsplads.

Fiks det, eller I bliver politianmeldt, var den klare melding fra Arbejdstilsynet.

Ingen vej uden om

"Da vi besøgte DJH, var ren-

gøringspersonalet i gang med at vaske gulv, og det foregik manuelt. Det er simpelthen for hårdt et slid for ryggen. Derfor pålagde vi skolen at købe en maskine til at vaske gulv med," siger Mikael Knakkegaard Jensen fra Arbejdstilsynet.

Støjen i it-afdelingen kunne heller ikke ignoreres. Faktisk står det så slemt til, at Arbejdstilsynet i deres rapport har skrevet, at støj i det omfang kan føre til både stress og hjerte-kar problemer.

"Når Arbejdstilsynet siger, at noget skal laves – ja, så skal det laves," siger Kirsten Jensen, formand for skolens Sikkerhedsudvalg.

Sikkerhedsudvalget havde derfor intet andet valg end at gribe dybt i skolens betonbrune lommer og smide den nødvendige kapital på bordet.

Løsninger fundet

Deadline for at bringe påbudene i orden var i starten af september og i nogle tilfælde starten af

MASKINE | Arbejdstilsynet påbød DJH at skaffe en maskine, der letter gulvvasken i vandrehallen.

oktober. Skolen har dog allerede fået styr på sagerne, og der bliver altså intet besøg fra politiet denne gang. Akustikken er blevet målt – den er ikke god, men bliver nok ikke bedre lige foreløbig. Rengøringsleder Finn Christensen og de andre rengøringsfolk har fået en maskine

til at lette gulvvasken. Flere fra Sikkerhedsudvalget er blevet tilmeldt et uddannelseskursus i foråret, og der er blevet lavet en arbejdspladsvurdering. Løsningen på serverstøjen lader dog vente på sig.

Ingen penge foreløbig

De fem påbud fra Arbejdstilsynet viser kun en brøkdel af de ting, der skal gøres noget ved på skolen.

"Det psykiske arbejdsmiljø er fint, men det fysiske har det ad Pommern til. Flere af lokalerne har ikke været renoveret siden 1973, men der kan ikke gøres noget ved det nu. Først når det bliver afgjort, om skolen skal være selvejende, er der mulighed for, at der bliver penge til renovering af skolen," siger Kirsten Jensen.

Det er vurderet, at skolen skal renoveres for op mod 30 millioner kroner. Forhåbentligt kommer pengene med status som selvejende. Indtil da må studerende og medarbejdere finde sig i de trøsteløse farver og mangel på ilt og god akustik i hverdagen.

lisbethen@mail.djh.dk
christinaj@mail.djh.dk

Tekst | Kirstin Stefánsdóttir Egekvist

SAMMENLÆGNING

Minke uenig med bestyrelsen om DJH's fremtid

Regeringen vil slå videregående uddannelser sammen, og Journalisthøjskolen står derfor over for et valg. Kim Minke og DJH's bestyrelse er uenige om, hvad skolen bør vælge.

DJH skal definitivt vælge side. Uddannelsesbilledet, som hidtil har været tåget, bliver nu delt op i to klare sektorer: Universitetssektoren og sektoren for professionshøjskoler. Rektor Kim Minke og bestyrelsen er stærkt uenige om, hvilken sektor DJH bør tilhøre.

Indtil nu har Journalisthøjskolen med sin særlov haft en placering midt imellem de mellem lange videregående uddannelser og universitetsuddannelserne.

Universitet er et stærkt brand

Skolens bestyrelse har anbefalet Bertel Haarder, at DJH fortsat skal have en særstilling i uddannelsessystemet. Med en fornyet særlov, der bevilger fortsat forskning, ønsker bestyrelsen en fusion med Den Grafiske Højskole. Bestyrelsens vision er altså, at DJH bliver en del af sektoren for professionshøjskoler.

Dette kan internationalt give store problemer, mener Kim Minke.

"Der er kun ét stærkt uddannelsesbrand i verden, og dét er universitet," fastslår han.

DJH vil altså efter rektors mening blive betragtet som dårligere end SDU og RUC, hvis skolen placeres i den planlagte sektor.

"Konkret kan vi være lige så gode, som vi altid har været," forklarer Minke og fortsætter: "Men det betyder altså noget for det internationale samarbejde, om vi kan skrive 'universitet' på brevpapiret."

Bestyrelsesformand Lisbeth Knudsen erkender, at DJH står over for en udfordring rent internationalt, men hun er langt mindre bekymret end Kim Minke.

"DJH har nogle gode internationale kontakter, vi kan arbejde videre med," beroliger hun.

Forskel fra RUC og SDU vigtig

Bestyrelsen mener, det er vigtigt, at der fortsat er en forskel mellem de tre journalistuddannelser i Danmark. DJH skal derfor efter deres mening ikke høre under universitetssektoren.

Lisbeth Knudsen understreger, at det fortsat er vigtigt både at have håndværksmæssigt stærke journalister fra DJH og akademisk stærke fra SDU og RUC.

Hvis Journalisthøjskolen bliver en del af Aarhus Universitet, frygter bestyrelsen, at skolen med tiden vil miste sin selvstændige status og blive opslugt af universitetet.

Kim Minke afviser bestyrelsens bekymring.

"Vi skal ikke adskille os fra RUC og SDU ved at være placerede på et lavere niveau. Vi vil stadig være de håndværksmæssigt stærkeste, selvom vi fusionerer med Aarhus Universitet," forudser han.

Tvivel om fremtidig rekruttering

Hvis bestyrelsens fremtidsønsker opfyldes, frygter Kim Minke, at de stærkeste studerende fremover vil vælge de universitetsbaserede journalistuddannelser frem for DJH. Lisbeth Knudsen afviser Minkes bekymringer.

"Journalistik handler ikke om universitetsdygtighed," fastslår hun og fortsætter:

"I vores fag er det andre kvalifikationer, der afgør, om en studerende er stærk eller svag."

Men det er ikke kun rekrutteringen af elever, der bekymrer Minke. Han frygter også for DJH's fremtidige forskning:

"Jeg tvivler på, at der findes unge forskere, som er interesserede i at satse deres karrierer i en sektor, hvor der ellers ikke er forskning," siger han.

Også her er bestyrelsesformanden stærkt uenig. Hun mener, DJH's tætte tilknytning til branchen fortsat vil kunne

tiltrække unge forskere.

DJH's fremtid forventes fastlagt i løbet af vinteren. Bertel Haarder vil i slutningen af september komme med en udmelding, som i efteråret skal behandles i Folketinget.

For Kim Minke er afgørelsen særlig vigtig. Han vil ikke søge stillingen om fortsat at være rektor på DJH, hvis skolen bliver placeret i det, han mener, er den forkerte sektor.

"I min tid som rektor har vi fået DJH op på et niveau, hvor vi kan konkurrere med de bedste i verden," siger han og tilføjer:

"Jeg gider ikke sidde og få mavesår i en rektorstol, hvor oddsene for, at vi kan beholde den position, bliver så dårlige."

egekvist@mail.djh.dk

Tekst | Christan Kloster Foto | Bygningservice

OVERVÅGNING

Her kører de med kameraerne

Syv minutter. Så lang tid tager det at ryge en smøg. Og så lang tid tog det at tømme Danmarks Journalisthøjskole for tv-kameraer.

ANKOMMER | 16.25 - De tre friske tyveknægte ankommer i en stationcar af mærket Renault.

Kameratyvene blev filmet af et af de overvågningskameraer, der registrerer alle personer og biler, der færdes på skolens parkeringspladser.

"Billederne er vores dokumentation i denne sag. Dem kigger vi på med interesse," siger vicekriminalkommissær Jesper Bøjgaard fra Århus Politi, der endnu ikke kan udtale sig om hverken køretøjet eller personerne på billederne.

Men ifølge Illustreret Bunkers oplysninger er nummerpladerne på bilen stjålet fra en anden bil tidligere samme fredag, og personerne skulle være umulige at identificere.

FYRAFTEN | 16.32 - Med bilen fyldt af kameratasker forsvinder tyvene igen.

Indbrudstyvene stjal katten i sækken

Tyvene glemte at tage batterier og opladere med. Dermed bliver kameraerne svære at sælge i Danmark.

Der må være kommet malurt i bageret med fredagsøl, da tyveknægtene opdagede, at de varme og nyerehvervede kameraer manglede strømforsyning.

"Enten er kameraerne smidt i havnen, eller også bliver de solgt i udlandet, hvor der kan købes reservedele," vurderer DJH's tv-teknik chef Tom Fangel. Han har bedt alle danske grossister om at være opmærksomme på kunder, der vil købe batterier og opladere. Og Århus Politi oplyser til Illustreret Bunker, at kame-

raerne er efterlyst ud fra deres serienummer.

Intet politi på skolen

Politiet har ikke været på DJH for at lede efter fingeraftryk eller andre spor fra de langfingede gæster.

Souschef Jesper Bøjgaard fra Indbrudsgruppen hos Århus Politi forklarer:

"Vi tager ikke ud til tyverier i virksomheder og institutioner. Hvis det var et indbrud, havde det været en anden sag. Der var

os bekendt hverken indbrud eller gerningsmand på jeres skole. Tyvene var jo kørt," siger vicekriminalkommissæren.

Studerende ikke under mistanke

Tom Fangel tror ikke, at skolens studerende kan have en finger med i tyveriet. Han siger:

"For det første kender jeg de studerende, og for det andet nægter jeg at tro, at de kunne være så dumme at stjæle kameraer, der ikke virker."

Kameratyvene fik kun fat i 16

af skolens 30 kameraer. De har formentlig ikke vidst, at mange studerende på tredje semester på tidspunktet for tyveriet havde taget kameraerne med hjem for at filme i weekenden.

Tom Fangel glæder sig over, at tyveriet ikke er sket samtidigt med semesterprojekter eller hovedopgaver og over, at tyveriet ikke har haft nogen væsentlig betydning for den aktuelle tv-undervisning:

"Vi har sammen lagt en nødplan, og jeg har oplevet det som

enormt positivt, at de studerende er gået sammen om at løse problemerne i fællesskab."

Alligevel har tyveriet haft en del gener for tredje semesters tv-hold. Aftenarbejde og ændrede deadlines har været nogle af konsekvenserne. Og rusværterne kan i år ikke filme den gevaldige rustur-brandert med skolens kameraer. Tutorerne har fået besked på at skaffe kameraer et andet sted.

ckloster@mail.djh.dk

Tekst | Christina Jensen og Casper Dall

EVALUERING

Slut med stressede studerende på andet semester

Store ændringer på "Indsamling og analyse"-forløbet på baggrund af evalueringer.

Ingen tid til kæresten. Slut med de ugentlige fodboldtræninger. Og ingen ture i biografen. Sådan så virkeligheden ud for det nuværende tredje semester i foråret. Syv ugers "Indsamling og Analyse" med et omfattende researchprojekt fra start gjorde livet surt for de studerende.

Kommentarer om stress og frustrationer fylder meget i den 84 sider lange evaluering, og det har forløbets koordinator, Asbjørn Slot Jørgensen, sammen med forløbets undervisere taget konsekvensen af. Forløbet for det nuværende andet semester er

ændret på væsentlige punkter.

"Vi har placeret researchprojektet til sidst i forløbet, og vi bestræber os på kun at have halve dage foran skærmen. Derudover har vi lagt excelundervisningen på holdene, så det skaber en bedre fællesskabsfølelse," siger Asbjørn Slot Jørgensen.

I foråret var de studerende ofte frustrerede. Det skyldtes ikke kun de næsten konstante ændringer i programmet, men også at øvelserne ofte lå oven i hinanden. Samtidig blev presset fra det gennemgående researchprojekt for meget for flere af eleverne.

"Der var simpelthen for meget på en gang i foråret. Mange kom på grund af arbejdspresset ikke i nærheden af at honorere vores ambitioner. I stedet risikerede vi, at de studerende resignerede. Det blev for træls, og så lærte de ikke noget alligevel," mener Asbjørn Slot Jørgensen.

Kontrolleret test

Det var ikke kun de studerende, der ikke så andet end DJHs grå beton i syv uger. Heller ikke underviserne på forløbet havde

mange ledige stunder i kalenderen.

"Andet semester i foråret var for kompakt, også for underviserne. Vi er stadig meget på, men nu har vi nogle erfaringer, vi kan drage nytte af. Og det hjælper alt sammen på presset," siger Lars Friis, underviser på Indsamling og Analyse både i foråret og nu.

På trods af de mange ændringer mener Asbjørn Slot Jørgensen og Lars Friis ikke, at Indsamling og Analyse-forløbet har fundet sin endelige form.

"Vi vidste på forhånd, at der var noget, som skulle afprøves.

Det var en kontrolleret test i foråret. Men vi skal blive endnu bedre til at holde styr på sammenhængen mellem pensum, forelæsninger og øvelser," siger koordinatoren.

Lars Friis supplerer:

"Tredje semester var prøveklude i foråret. Det er en balancegang. Nogle af de ting, som vi har korrigeret, vil de nuværende studerende gerne have ændret tilbage," siger han.

christinaj@mail.djh.dk
casperdall@mail.djh.dk

Magisterbladet og DMstud.bladet

en journalistisk arbejdsplads med mange muligheder

Magisterbladet er blandt de ti mest citerede fagblade i Danmark.

Magisterbladet udsendes til DM's 37.000 medlemmer, men læses af godt 50.000.

Magisterbladet udkommer 20 gange om året.

magisterbladet

nr. 14 + 15, september 2006

Arkæologer begravet i arbejde
side 10-11
Generation Praktikum
side 14-17
New York på spanden
side 22-23

Seminarie
bladet
side 39-47

side 26-29
"Vi lever af det,
vi laver"

DMstud.bladet

Præmiestuderende straffes stadig
V lovede ændring af SU-regler, men intet er sket.
s. 11

Slap bare af russer
Gode råd til studiestart.
s. 7-8

Lærere år i det forjættede land
Dansk studerende beretter fra Boston.
s. 12-13

nr. 5 august 2006

DMstud.bladet er med til at sætte den studenterpolitiske dagsorden.

DMstud.bladet udsendes til DM's 9.000 studentermedlemmer.

DMstud.bladet udkommer otte gange om året.

DET KOMMER DU TIL ...

På Magisterbladet og DMstud.bladet kommer du som praktikant til at gå i dybden med dine historier – inden for mange genrer:

- ▷ reportagen
- ▷ nyheden
- ▷ baggrunden
- ▷ featuren
- ▷ portrættet
- ▷ interviewet

På Magisterbladet og DMstud.bladet får du mulighed for at følge din historie fra idé over research og endelig form til færdigt layout.

DET TILBYDER VI DIG ...

Du er i praktik for at lære – derfor er coaching, sparring og feedback ikke kun fine begreber, vi tager frem ved festlige lejligheder. Både din vejleder og resten af redaktionen står til din rådighed, hvornår det måtte være. Og så er det jo heller ikke udelukket, at du kan lære os noget!

Du kommer både til at arbejde selvstændigt og til at indgå i samarbejde med redaktionens andre journalister om større artikler, temaer og serier.

Du vil blive kollega til fire journalister og en redaktør.

DET MÅ DU GERNE ...

Du kan altid ringe til os på 38 15 66 00 (spørg efter redaktionen), hvis du vil vide mere om os. Du er også velkommen til at komme og besøge os.

Du kan læse mere om DM – Fagforening for højtuddannede, Magisterbladet og DMstud.bladet på www.dm.dk.

DM – Fagforening for højtuddannede har 37.000 medlemmer, herunder 9.000 studentermedlemmer. Medlemmerne har en kandidatgrad fra universiteterne i naturvidenskabelige, humanistiske og samfundsvidenskabelige fag. Medlemmer af DM er beskæftiget såvel inden for det private erhvervsliv (it, kommunikation, forlag, rådgivning m.m.) som inden for det offentlige (stat, amter, kommuner, universiteter, seminarier m.m.).

Fagforening for højtuddannede

Tekst | Astrid Maria Nielsen Foto | Thomas Nørdam Andersen

ALTERNATIV INDRETNING

DJH skal ikke Feng Shui'es

Selvom Feng Shui måske kunne redde alles kreativitet på DJH, er det en "no go".

I sidste nummer af Illustreret Bunker granskede Feng Shui-eksperten, Monique Smed Hansen Bunkereren, der danner rammer for DJH. Hun var næsten chokeret over de forhold, der hersker i den ellers så stilfulde bunker. Overrasket over, at de studerende overhovedet kunne lære noget under de forhold. Stilen suger livet ud af kreativiteten. I Frøberts æder gulvtæppet ligefrem alt energien. Måske en årsag til de mange smålure, der bliver taget derinde?

Energien bliver suget

Et af ekspertens forslag var, ganske simpelt, at bytte rundt på stolene mellem de to kantineafsnit. De røde stole kunne give varme og hygge til den hvide del, og de hvide stole kunne lyse op i den store, mørke kantine. Virkelig små tiltag, der kunne sikre harmoni og balance, som netop er kodeordene i Feng Shui.

Med tilladelse fra vor kære rektor, Kim Minke, fik en håndfuld studerende rykket rundt på stolene i de to kantiner. Et lille eksperiment for at se, om det virkelig kunne lade sig gøre for så små midler at gøre skolen smuk og harmonisk. Og sætte en prop i for udsugning af de positive energier.

MAKE OVER | Så lidt skal der til, før kantine kan blive lys og lækker.

Så lidt skal der til

Reaktionen var da heller ikke til at overse. De røde stole i den hedengangne rygerkantine gjorde straks stedet mere varmt og indbydende. I den store kantine lyste de hvide stole op, og skabte et mindre grotteagtigt miljø. De fleste i gruppen mente, at de langt hellere ville sidde i de hvide stole i kantine, for det var meget

mere indbydende.

"Det ser meget rarere ud. Selvom man ikke skulle tro, at farven på stolene betyder så meget, så bliver det noget helt andet, når det drejer sig om så mange stole," sagde en begejstret Mette Voss fra tredje semester.

Så nemt kunne det være. Men nej, de må nemlig ikke blive stående sådan. Bygningsservice

insisterer nemlig på, at der skal være nok hvide stole til hele den store kantine. Og det er der bare ikke.

Ingen amatørmalere her

En anden af Monique Smed Hansen pointer var, at skolen er alt for mørk til at fostre et kreativt miljø. Ekspertens bud var

at male lofter og vægge. Noget, der ikke er penge til fra skolens side. Skulle de, der hungrede efter kreativiteten, få skaffet penge nok til maling og tilbyde selv at male, ville det heller ikke vække jubel på 400-gangen.

"Der er jo en risiko for, at det kommer til at se ud, som det gør, når amatører maler. Men hvis eleverne kan skaffe penge til maling og professionel hjælp, skal de være velkomne," siger Kim Minke, der ønsker at skolen skal se præsentabel ud.

Kampen for kreativitet

På trods af at Kim Minke ikke ser grund til at fremme kreativiteten på amatørniveau, medgiver han, at DJH kunne trænge til en overhaling. Personligt er han selv træt af at snuble over mærkeligt rod, der ligger rundt på DJH's gange. Der bør ryddes op. Han er sikker på, en make-over vil finde sted, når DJH bliver selvejende. Så indtil den dag det sker, må kampen for kreativitet og energi finde sted i elevernes hoveder. Uden hjælp fra Feng Shui.

astridmaria@mail.djh.dk

Tekst | Berit Michaelsen og Maria Christoffersen Foto | Michael Bothager

JOMFRUFEST

Hvis dit introforløb på DJH er Ulla Terkelsens tørklæde, hvilken farve vil det så være?

Kl. 21:00

Jacob Wenzel, hold 4.
Det tillader min religion desværre ikke at svare på. *Hvorfor ikke?* Det tillader min religion mig desværre heller ikke at svare på. Hør, jeg ville gerne hjælpe jer, ik? Men jeg vil heller ikke gå ud over mine egne principper.

Kl. 00:00

Morten Berthelsen, hold 6.
Jeg vil sige kraftig rød, måske endda over i det mørkerøde. Rød symboliserer for mig power og energi, og det er i høj grad de to ting, jeg har oplevet på skolen indtil videre. Det er tydeligt at mærke, at vi alle brænder for det her.

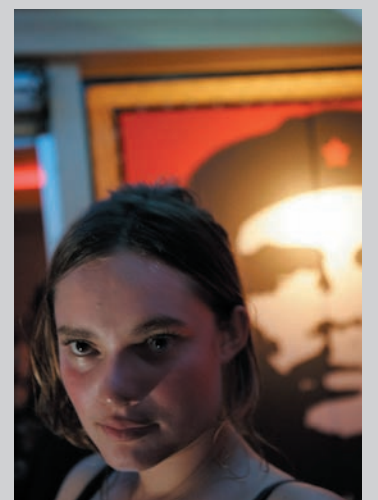
Kl. 00:05

Linda Østergaard, hold 1.
Det var dog et fantastisk spørgsmål. Jeg tror helt sikkert, at Ulla Terkelsens halstørklæde ville være hvidt med blå prikker. Prikkerne repræsenterer alle os nye som individer. Desuden synes jeg, at netop blå og hvid står godt til Ulla Terkelsens øjne.

Kl. 01:13

Joachim Vorting Kristensen, hold 5.
Sikke et latterligt spørgsmål! Jeg vil sige »Niels Christian Lang« (Vært på 'Stram op' på P3. red.), for det er sådan et spørgsmål, han kunne finde på at stille. Jeg går ud fra, at du ved, hvem han er?

Kl. 01:30

Julie Myhre, hold 2.
Jeg tror, at halstørklædet ville være grønt, for jeg synes, at forløbet er startet virkelig positivt. Jeg vil sammenligne det med noget, der spirer og udvikler sig godt. Jeg har store forhåbninger til resten af forløbet.

DJStud INVITERER:

FAGLIG WEEKEND

30. september - 1. oktober

ÆRES DRAB

23. september 2005 blev den 18-årige **Ghazala Khan** skudt og dræbt af sin egen bror foran banegården i Slagelse.

TV AVISENs kriminalredaktør **Claus Buhr** og redaktionssekretær **Helle Sønderby** har skrevet en bog om sagen, om Ghazala, hendes familie og æresdrab. De er netop hjemvendt fra Pakistan, den landsby, familien kommer fra. Bogen udkommer i starten af november.

Men forfatterne kommer på **Faglig Weekend!**

Faglig Weekend er to dage med DJStud i natur-skønne omgivelser. Fest og god mad i godt selskab med dine kolleger fra DJH, SDU og RUC.

Tid: Lørdag d. 30/9 kl. 12 til søndag d. 1/10 kl. 16 ca. **Sted:** En stor, veleviperet spejderhytte nær Himmelbjerget. **Pris:** 50 kroner inkl. transport og forplejning. **Tilmelding:** Først til mølle og senest 26/9 på fagligweekend@djstud.dk

KaJO
KaJ
JR

DJStud
studenterorganisationerne
i Dansk Journalistforbund

Læs mere på www.djstud.dk

Tekst | Martin Kiil Poulsen Foto | Harald Krieg

ENSIDIGHED

Få nydanskere vælger at søge ind på DJH

Medierne efterspørger etnisk arbejdskraft, men på DJH er nydanskere et særsyn.

Se dig omkring. Sidder du i kantinen, klasseværelset eller et andet sted på skolen, så mangler der formentlig noget. Etniciteten på DJH er nemlig langt fra en afspejling af resten af det danske samfund, og det er et problem. For uden væsentlige andele af befolkningen, er risikoen for ensidig journalistik meget stor.

Skolen er klar over det, medierne er klar over det og nu er du også blevet opmærksom på problemet. Men ingen ved præcis hvor mange studerende på skolen, der har en anden etnisk baggrund end dansk. For skolen får ikke oplyst meget andet end CPR-nummer og navn, når ansøgningerne om optagelse på skolen kommer ind. Inna Krog-Jensen, sekretær i optagelsesnævnet, kan derfor kun gætte sig til antallet. Fra den seneste optagelsesprøve kan hun kun huske én nydansker, der blev optaget. Han blev tilbudt en plads til februar, men valgte i stedet at starte på SDU i september. Meget tyder derfor på, at der slet ikke kom nogen nydanskere ind ved sidste optagelsesprøve.

Nydanskere på diplomuddannelsen

Der var ellers i år håb om, at skolen langt om længe kunne begynde at modtage flere nydanskere, for sidste år sluttede et storstilet projekt med nydanskere på diplomuddannelsen. Solveig Schmidt havde igennem to år stået i spidsen for et hold på 16 nydanskere, der fik et års forbedringskursus. Det skulle gøre

FRAVALG | Unge med anden etnisk baggrund end dansk kigger alt for ofte væk fra DJH, når de skal vælge uddannelse.

dem klar til diplomuddannelsen, som de så efterfølgende skulle tage.

"Hele målet med projektet var, at gøre opmærksom på den fireårige uddannelse, og få ansøgere til den almene journalistuddannelse," forklarer Solveig Schmidt.

Projektet sluttede i august 2005, så optagelsesprøven i maj var således den første efter projektets afslutning. Og her kom altså tilsyneladende ikke nogen nydanskere ind. Alligevel

er der ifølge Solveig Schmidt på ingen måde tale om et fejlslagent projekt, for de erfaringer skolen fik, kan bruges i den langsigtede rekrutteringsproces, og med tiden danne grundlag for flere ansøgere.

"Vi ligger i øjeblikket i diskussioner med undervisningsministeriet, om hvordan vi kan få penge til at lave et tiltag, hvor vi specifikt kan fortælle de mennesker, at de skal komme på vores skole," siger Solveig Schmidt.

Medierne vil have nydanskerne

Også hos medierne er frustrationen over situationen stor. De er klar over, at nydanskerne kan tilføje journalistikken noget, som resten af os ikke kan.

"Vi har prøvet at rekruttere medarbejdere, der havde en anden etnisk baggrund. Præcist fordi de sprogligt ville være bedre i stand til at arbejde i miljøer, interviewe og fokusere på andre områder, og i forhold til andre grupper i befolkningen, end de traditionelt danske," siger Hans

Engell, chefredaktør ved Ekstra Bladet.

Han forklarer videre, at de journalistfaglige egenskaber skal være i orden, men at andre sprogkunderskaber kan opveje problemer med den danske grammatik.

"Vi ville gerne ansætte flere, men det er kun i et meget lille omfang, vi modtager ansøgninger fra uddannede journalister, der har anden baggrund end dansk," siger Hans Engell.

Illustreret Bunker foretog en rundringning til flere større danske medier, og denne bekræfter efterspørgslen efter nydanske journalister.

"Som et medie, der beskæftiger sig med alle væsentlige samfundsforhold, er det utroligt vigtigt, at vores redaktionelle stab i høj grad afspejler samfundet. Det medvirker til at forhindre blinde vinkler og sikrer, at vi har en åben og fair tilgang til alle samfundsgrupper," lyder det eksempelvis fra Politikens chefredaktør Stig Ørskov.

Han må dog med beklagelse tilføje, at også hos Politiken er der et underskud på nydanskere. Hos DR annoncerer man ligefrem med, at man gerne vil have nydanskere. I alle stillingsopslag på DRs hjemmeside står der specifikt, at alle, uanset religion og etnisk baggrund, opfordres til at søge.

martinkii@mail.djh.dk

Tekst | Rune Langhoff

BETALING

Dilemma når førsteårsopgaven skal sælges

Når førsteårsopgaven skal sælges, er det ukendt land for de studerende.

To ugers hårdt arbejde. Utallige arbejdstimer og søvnløse nætter. Førsteårsopgaven er et drama, og når karakteren er faldet, begiver mange sig ud i ukendt land. For hvor meget er man værd? Eller mere præcist, hvad er ens opgave værd?

En freelancers timeløn ligger på omkring 600 kroner. Og hvis vi anslår, at arbejdet med førsteårsopgaven svarer til to arbejdsuger, altså 37 timer gange to, skulle prisen før skat være 44.400 kroner. Det er selvfølgelig et urealistisk beløb. For vi er studerende og arbejder langsomt mere end ude i virkeligheden. Vi bruger også tid på feedback, fællessamlinger og Hjerterfri.

Ikke desto mindre er der langt

fra den pris til de priser, studerende får, når de sælger deres opgave.

Illustreret Bunker kender til studerende, der har solgt deres førsteårsopgave for betalinger så lave som 1200 kroner. Før skat.

Dilemma

Mette Søndergård fra tredje semester solgte sin opgave til Morgenavisen Jyllands-Posten, og fik 3500 kroner. Det er hun godt tilfreds med.

Hun fik karakteren 10 for sin opgave, og havde skrevet om ulovligt salg af pornoblade til unge under 16 i kiosker i Århus. For at have belægget i orden, havde hun allieret sig med nogle drenge under 16, der skulle købe

bladene for hende. Det betød, at hun havde udgifter til sin opgave på cirka 1500 kroner. Den udgift dækkede Jyllands-Posten ikke.

Artiklen blev i redigeret form bragt på forsiden af JP Århus og på side to i Jyllands-Posten, og blev senere opfanget af Ritzau.

Hun forlangte i første omgang mellem 5000 og 6000 kroner, efter hun havde snakket med Journalistforbundet.

"Jeg er ked af, at jeg skal tvivle på, om jeg er blevet snydt. For selvom betalingen luner, når man er på SU, er det jo et dilemma. På den ene side vil man gerne se sin historie og sit navn i avisen, men man vil heller ikke sælge sig selv for billigt," siger Mette Søndergård.

Urealistiske forventninger

Redaktøren på JP Århus, Jens Kaiser, modtager rigtigt mange henvendelser om salg fra håbefulde studerende, men han mener ikke, de studerende har et realistisk forhold til, hvor meget de er værd.

"De er studerende, og det, de laver, er bare ikke lige så godt, som det deres kolleger laver. Og derfor kan de ikke få de priser, de forlanger, hvis de gerne vil have deres navn i avisen. Vi kan altså ikke betale det samme høje beløb, som man gør i sydeuropæisk bladpresse," siger han.

Dansk Journalistforbund (DJ) kender problematikken. Og anbefaler, at man inden salg henvender sig til tillidsrepræsen-

tanten på den pågældende avis.

"De skal oplyse det normale prisniveau for en tilsvarende opgave i deres avis. Hvis man sælger sin opgave til lavere pris, er det faktisk ulovligt," siger Henrik Bruun, faglig konsulent i DJ.

Tidligere har det været ulovligt overhovedet at sælge førsteårsopgaverne, men fordi de er lavet for at bestå en eksamen, og ikke tænkt som noget, der skal sælges, er det nu i lovligt.

"Problemet er jo, at hvis studerende sælger deres opgaver til urealistisk lave priser, kan det virke undergravende for de journalister, der lever af at være freelancere."

langhoff@mail.djh.dk

Tekst | Lærke Clemensen og Sabrina Bojsen Møller Foto | Anders Find

JOURNALISTIKKENS DAG

En dag i journalistikkens tegn

Journalistikkens fremtid var til debat på DJH, men fremtidens journalister blev væk.

Cathrine Reinert, studerende på 8. semester, er én af de første ved bordet, hvor der uddeles navneskilte og program. Hun er kørt fra Kolding til Århus for at tilbringe en hel dag i Frøberts. Journalistikkens Dag.

Hun har ét mål med dagen: "Jeg vil vide, hvilken fremtid vi journalister går i møde."

Første punkt på programmet er rundstykker og kaffe uden for auditoriet kl. 9.30.

Cathrine Reinert tager kaffen med ind på fjerde række og finder blok og pen frem.

Hun skimmer deltagerlisten og kaster et blik mod flokken ved kaffebordet, der vokser efterhånden som klokken nærmer sig 10.

"Jeg synes, det er mærkeligt, at så få studerende har tilmeldt sig. Det er jo vores kommende arbejdsmarked, vi skal høre om i dag."

Programmet er stramt, og Cathrine Reinert bemærker, at Kim Minke kun har fem minutter til at byde velkommen i. Da han går på, peger hun på sit armbåndsursur og siger:

"Så tager vi tid. Han kan aldrig overholde det."

Da Hr. Minke syv minutter senere forlader podiet, hæver Cathrine Reinert overrasket

JOURNALISTIK | Cathrine Reinert vil vide, hvad fremtiden har at byde journalister.

øjnebrynene og hvisker: "Det var flot."

Vagthunden vil fortsætte

En lille energisk og tempofyldt mand, Mark Ørsten, adjunkt i journalistik på RUC, overtager headsettet, og med fuld fart kommer han omkring journalistens rolle som vagthund. Ligeså hurtigt løber Cathrine Reinerts kuglepen hen over notesblokken.

Men Cathrine Reinert har et mål, hun vil nå, og noterne på blokken er ikke nok.

Uden tøven spørger hun, hvilken type journalist, der efter Mark Ørstens overbevisning, vil modtage Cavling-prisen i fremtiden.

"Jeg var ikke helt tilfreds med hans svar. Jeg synes, han vævede lidt. Men han fik frem, at den afslørende journalistik fortsætter."

Efter at have plukket hvad hun kunne bruge fra frokostbuffeten bagest i kantine, vender Cathrine Reinert tilbage til sit sæde i Frøberts og gør foreløbig status over, hvad hun har kunnet bruge fra den faglige buffet:

"Jeg har hørt flere ting, som ikke er nye for mig. Og jeg savner flere bud på journalistikkens fremtid."

Mød op næste år

Efter endnu tre foredragsholdere nærmer klokken sig fire. Luften i Frøberts er tung. Alligevel jager Cathrine Reinert sit mål, og stiller sit sidste spørgsmål, som er til oplægget om borgerjournalistik:

"Hvad skal vi som journalister gøre for at imødekomme læsernes krav om deltagelse?"

Svaret på Cathrine Reinert spørgsmål er en fortsættelse af indlægget og bliver en lille brik i hendes samlede billede af dagen: "Jeg forventede at vende hjem med en meget klarere idé om, hvordan fremtiden for journalister bliver. Men jeg er mere forvirret, end da jeg kom."

Alligevel er Cathrine Reinert positiv:

"Jeg har fået en masse at tænke over og har hørt flere ting, som er nye for mig."

Vandrehallen står igen tom og efterlader sig ingen spor efter årets Journalistikkens Dag.

"Jeg vil helt klart anbefale andre at melde sig til næste år," slutter Cathrine Reinert af, inden hun drager mod Kolding igen.

sabrina@mail.djh.dk
laerke@mail.djh.dk

Hvorfor er du til Journalistikkens Dag?

»Jeg er her for at få indblik i journalistik, og for at se hvad

Sofie Glud Heiredal, studerende på første semester.

der sker på skolen. Det, jeg især syntes var spændende, var indlæggene om 24timer og gratisaviserne. Men også det første med ham Fleming (Svith, red.) var interessant at høre.»

»Jeg er her i dag for at få en indgangsvinkel til at skulle starte på DJH. Det er især det

med gratisaviserne, der har fået mig til at komme. Det var rart at høre noget indefra, også selvom der var lidt meget reklame over det.»

Mikkel Carøe, begynder på DJH til februar.

Tekst | Eva Eriksen

FØRSTEHJÆLP

Krydr din kreativitet – væk med vanedyret!

Når du ikke kan se andre udveje, end en reportage fra Bazar Vest, så kommer Illustreret Bunker dig her til undsætning.

De hidsige visere på uret minder om en snarlig deadline. Hænderne bliver langsomt fugtige, og den ene fod hamrer hurtigt i gulvet. Det er lige nu, der skal en idé på bordet. Panik.

Men det er langt fra umuligt at lære at være kreativ på kommando. Det kræver hårdt arbejde, men til gengæld er det sjovt. Her får du en række tips til hvordan.

Glem alt om plejer, og hvad du gjorde sidst – kort sagt, slå dit indre vanedyr ihjel!

Lone Krogsholm laver kurser på CFJE i kreativitet og ideudvikling. Hendes budskab er, at rutinerne skal lægges væk, at kreativitet kræver tid, og at det skal være sjovt. I det rum er der plads til at åbne sine sanser for at se og opleve og dermed også for en god portion undren over virkeligheden.

"Der er jo mange ting, man

kan gøre for at blive mere kreativ. For eksempel kan man spise frokost med nogle andre, end man plejer, og køre en ny vej til skole eller arbejde," siger Lone Krogsholm.

Man kan også øve sig i at åbne sine sanser og undre sig ved hver dag at tvinge sig selv til at registrere en ny ting og skrive den ned. Og der er flere råd til hverdagen fra Lone Krogsholm:

"Bare sådan noget som at lægge sig i den anden side af sengen. Verden ser altså anderledes ud, når man vågner fra en ny vinkel – og det gør kæresten også."

Kickstarter

Er man flere sammen, er det nemmere at få gode ideer, og derfor er det kreative miljø det vigtigste. Men det kræver, at man tager sig tid til det.

"Det kan være en god ting at kickstarte møderne i gruppen med noget, som er lidt fjollet, hvor man arbejder med alle de skæve ting," fortæller Lone Krogsholm.

Det kan være at synge sammen eller for eksempel at arbejde med en langt ude idé, som for eksempel hvordan kan man starte et magasin for kun 200 kroner. Og så må man ikke glemme, at der skal grines.

"For eksempel når jeg går tur med mine hunde, tvinger jeg mig til at finde en ny ting, som jeg vil tænke over. Det kan være et vindue med et flagrende gardin. Så overvejer jeg, om det kan overføres til noget bestemt – om der er en god idé," siger Lone Krogsholm, da hun skal forklare hvad hun selv gør for at træne sin kreativitet.

evaeriksen@mail.djh.dk

Krydr din ideudvikling

Når der er for få ideer:

Associationsteknik

- Find et tilfældigt ord.
- Associer derefter ud fra det ord, indtil I har 20 ord i alt. Skriv ned.
- Efter tur forbinder I hvert af de 20 ord med den genre eller det emne, I skal beskæftige jer med, og brainstormer ud fra kombinationen.

Når ideerne er for dårlige:

Ideforbedring

- Alle finder først tre positive ting om hver idé. Præsenter for de andre og skriv ned.
- Derefter finder alle tre svagheder ved ideerne. Præsenter igen og skriv ned.
- Udvikl ideerne, så de positive ting bevares og de negative ting ændres.

Når et problem i gruppen skal løses:

Negativ brainstorm

- Formuler problemet. Vær konkret.
- Brainstorm på hvordan I sikrer jer, at problemet bliver ved med at eksistere – skriv ned.
- Vend de ting, I har brainstormet jer frem til, så det bliver til løsninger på problemet.

Gode bøger om ideudvikling og kreativitet:

- Ulrik Haagerup: En god idé – fik du den?
- Dorte Nielsen: Idébogen
- Hans Chr. Andersen: Ideudvikling, coaching, efterkritik

Tekst og illustration | Stine Spedtsberg

NEKROLOG

Farvel Rygerkantinen

Ildelugtende som bare pokker, dækket af en massiv røgtåge og dynget til af skrald. Sådan kendte vi rygere din primitive skønhed. Men mange så den slet ikke. Ikkerygerne slentrede forbi og rynkede på næsen. "Her lugter". De kunne ikke se din magi. Men vi, rygerne, vi kunne godt se gennem mængderne af snavset service og lige ind i hjertet på dig. Det, der var din magi, var din evne til at samle os.

Hver gang vi trådte ind under dine himmelvendte vinduer, kunne vi med stor sikkerhed sige, hvem der ville være derinde. Takket være dig, vidste vi, hvem rygere på hele skolen var. Takket være dig, kunne en pige altid vimse hen og låne en lighter af ham, der var så lækker, hun ikke turde gøre det udenfor din trygge favn. Han turde også sende hende et hedt blik, der nåede at blive mystisk gennem dine tunge tåger.

Det lærte de aldrig at forstå, alle ikkerygerne. De glædede sig til at få rygerne tilbage i egne rækker, og til selv at indtage dit lysende rum. Men det bliver aldrig det samme. "Her lugter" – det udbryder de stadig. For fortiden slipper ikke så nemt sit greb i dig. Du ved godt, hvad du er, og hvor du kommer fra. Det vil vi aldrig få lov at glemme.

Rygerkantinen blev almindelig kantine den 1. september. Elsket og savnet af rygere på hele DJH. Hvil i fred.

spedtsberg@mail.djh.dk

Tekst | Anne Rønne Foto | Juan Hein

RYGESTOP

Frygten for at dø alt for tidligt, er mit bedste argument for at kvitte smøgerne. Jeg forstår ikke, hvordan jeg har ignoreret slimen i min hals, som gentagne gange forsøgte at dræbe mig.

Rygning er for mig et tegn på dumhed. Og hvem ønsker at være dum? Ikke mig i hvert fald. Så jeg gav mig selv syv dage til at stoppe.

Dag 1 - Mine lunger kræver røg

Umiddelbart syntes det optimistisk at stoppe med at ryge på en fredag. Når de første øl er drukket i fredagsbaren, virker det absolut forkert, og grænsende til det blasfemiske, ikke at tænde en cigaret. Argumenterne for at stoppe netop denne fredag er, at Danmarks Journalisthøjskole holder permanent rygestop per 1. september.

Underligt nok, lykkedes det at drikke mig halvstiv til fredagsbar uden at ryge. En overgang var jeg tæt på at falde i. Lungerne krævede røg. Mine øjne kiggede desperat efter en ryger med en cigaret. Alternativet blev, at jeg passivrog med de andre ude på trappen, men det tæller vel ikke.

Antal cigaretter: 0

Antal cigaretter i tankerne: 35

Dag 2 - 20 øl og et par cigaretter

Optimistisk dag. Jeg føler allerede, at en sort sky er lettet fra mine lunger. Desværre er skyen afløst af et uforklarligt tomt hul i min mave. Hullet skriger om kap med min næse, som savner lugten af røg. Mine fingre føler sig ensomme. De famler overalt efter

Ingen kunst at kvitte

Da abstinenserne stoppede med at te sig, var det intet problem at stoppe med at ryge.

FØJ! | Efter syv dage uden smøger væmmes Anne Rønne ved tanken om at ryge.

et alternativ til deres trofaste ven, smøgen.

I en drukvildelse forvilder en enkelt eventyrlysten cigaret sig desværre ind mellem mine læber, og lungerne fyldes af så meget røg, som én cigaret kan indeholde. Eller var det to eller tre?

Antal cigaretter: ca. 1

Antal genstande: Over 15

Dag 3 - Tømmermænd

Min afdankede alko-hjerne kan ikke engang samle sig om at længes efter en cigaret.

Antal cigaretter: 0

Antal kody'er: 4

Dag 4 - Lungernes hævn

Jeg har kun røget to procent af, hvad jeg plejer i løbet af fire dage. Alligevel smelter mine lunger, som havde jeg kæderøget en hel karton Blå King's. Er det mon mine lungers måde at sige, at de er fornærmede over, at jeg har røget, eller endnu værre; er de fornærmede over, at jeg er

stoppet?

Antal cigaretter: 0

Antal host: 42

Dag 5 - Miraklernes dag

Om aftenen drikker jeg fire fadøl med vennerne, som udelukkende er rygere.

Mine lunger er meget jaloux, og mit hjerte hamrer hurtigt. Øjnene skuler et par gange mod deres røgfylde munde, når de inhalerer, men mine abstinenser ænser det næsten ikke.

Antal cigaretter: 0

Antal klap på egen skulder: 9

Dag 6 - Jeg har en lugtesans

Jeg er begyndt at lugte ting, jeg aldrig har lugtet før. Et æble dufter faktisk af æble. Tobaksrøg har også forskellige lugte, hvilket jeg heller aldrig har vidst. Nyrøget tobak har den her sødmefyldte og krydrede duft, hvorimod gammel tobak bare hænger i luften som gammelt sved.

Antal cigaretter: 0

Antal nye lugte: 7

Dag 7 - Aldrig igen

I mine ti år som festryger, smugryger og storryger har jeg aldrig troet, jeg kunne stoppe. Nu er det endelig lykkedes. Hurra!

Antal cigaretter: 0

Antal cigaretter i fremtiden: 0

anneroenne@mail.djh.dk

Tekst | Jeppe T. Findalen Foto | Juan Hein

SVEDLUGT

Svedig omgang i fredagsbaren

Fremtiden i fredagsbaren på DJH byder på mere end røgfrie lokaler. Det vil nu være muligt at afgøre, om man er i nærheden af en passende partner eller ej på få sekunder.

Klistret som en ål efter en halv time i skærsilden strækker han sig i fuld længde mod loftet i soveværelset. Hun ligger småkræmt tilbage og betragter måbende hans skinnende hals. Han falder tungt ned ved siden af hende og mærker en blanding af træthed og skam indhente ham. Livet er skønt, tænker han.

Men efter et par minutters stilhed sker der noget, som på kort tid viser sig at feje alt andet til side. I lokalet breder sig en umiskendelig lugt. Den er desværre ikke til at tage fejl af. Han væmmes ved det, og hendes ansigt spejler indtrykket, selvom hun forsøger at skjule det. Ilde-lugtende sved. Alt er ødelagt.

Et eksempel på hvad der kan gå galt som en følge af dårlig svedlugt. En situation, der nu heldigvis hører fortiden til.

Tiltrukket eller frastødt

Michael Zile er en af Danmarks mest producerende inden for pornoindustrien igennem de seneste to årtier. Han har trukket sig ud af branchen og fungerer nu blandt andet som sexolog og foredragsholder.

“Sved kan virke afskrækkende og frastødende, men det kan også virke tiltrækkende,” siger porno-

kongen og forklarer, underbygget af videnskaben, at det er individuelt, om man bliver tiltrukket af en specifik svedduft eller ej.

Tiltrukket eller frastødt. Det kan afgøres på ganske få sekunder. Og det er her, fredagsbaren kommer til at spille en central rolle fremover.

Sved til sanserne

Fredagsbaren er blevet røgfri. En ventet beslutning, der skal skabe et sundere barmiljø på DJH. Røg har siden baren's åbning været den altoverskyggende lugt. Det er slut nu. Rygestopet åbner derfor mulighederne for, at duften af blandt andet sved og øl for alvor kan nå frem til næseborene.

Fredagsbaren har derudover en spartansk ventilation. Og set i lyset af, at en gennemsnitlig, uamputeret menneskekrop har cirka to millioner svedkirtler, giver det gæsterne rig mulighed for at svede godt og grundigt igennem.

Og der er behov for at spille med femorerne, så der ikke opstår misforståelser med svedige konsekvenser.

Tiden i baren kan derved bruges på det, de studerende helst vil, og fiaskoer fra svedens verden hører nu fortiden til.

SVED | I fremtidens fredagsbar bliver der ingen tvivl om, hvordan det modsatte køn lugter.

Fremtiden er sikret

På impressionistisk facon ser det sådan ud:

Med tømt bæger vender en tørstig han atter engang blikket og fødderne mod fustagernes højborg i den dunkle kælder. På vejen skal han passere to kvinder,

der spærrer den direkte vej til truget.

Han går over til den ene. Hun lugter til ham – han lugter til hende. Efter få sekunders sansning står det lysende klart for dem begge. Hvad kan vi? Hvad kan vi ikke?

Denne gang viser udfaldet sig at være negativt i biologiens favør. Han lovrer videre, og kvinden vender tilbage til den samtale, hun oprindeligt kom fra.

findalen@mail.djh.dk

Tekst | Assia Awad

SMÅLIGE CAFEJERE

Fredagsbaren truet?

Studenterbaren bliver beskyldt for konkurrenceforvridning af restauratørernes brancheforening, som vil have erhvervsminister Bendt Bendtsen til se på vilkårene for de populære barer.

Informationschef hos Danske Restauranter og Caf er (DRC), Carsten Kruuse, har i den senere tid flere gange været fremme i dagspressen. Han kritiserer studenterbaren, som han mener, driver konkurrenceforvridende virksomhed. Restaurat rbranchen har lavet deres egen undersøgelse af undervisningsinstitutionernes barer, og er kommet frem til en række punkter ved barernes drift, som de ønsker ændret. Undersøgelsens resultater vil de derfor fremlægge for erhvervsminister Bendt Bendtsen.

Færre udgifter

Illustreret Bunker tog kontakt til Carsten Kruuse for at finde ud af, hvad det præcist er, restauratørerne er utilfredse med.

”Studenterbaren f r som regel husleje, el, varme og renovation betalt af undervisningsinstitutionerne. Det vil sige, at skatteyderne betaler for, at institutionerne kan drive restaurationsdrift. Samtidigt betyder det, at studenterbaren nogle steder er i stand til at sælge store fadøl til 10 kroner, og det er der jo ingen restauranter eller cafeer,

der kan konkurrere med,” mener Carsten Kruuse.

”Derudover er det alt for mange steder ikke kun de studerende og lærere, som benytter baren, men også en masse udefrakommende, hvilket ikke kan være meningen med en studentebar. Derfor bør det også være standard, at der er dørmænd på. Mange studentebaren har desuden udvidede åbningstider, nogle lukker ikke f r klokken 3 om natten. En åbningstid til klokken 22 på hverdage kan accepteres, men så heller ikke

længere.”

Socialt holdepunkt

Talsmand for Danske Studerendes Fællesråd (DSF), Esben Ehmsen, mener ikke, at der er tale om konkurrenceforvridning, da studenterbaren har et helt andet sigte end de kommercielle barer. Studenterbaren er anlagt som et socialt holdepunkt for de studerende, og overskuddet går til sociale aktiviteter.

”Det er heller ikke særligt sandsynligt, at de studerende, i stedet for at gå på studentebar, vil gå på ’almindelig’ bar, da det er alt for dyrt for folk på SU,” vurderer Esben Ehmsen og fortsætter:

”DSF er nu gået i gang med at arrangere et møde med Carsten Kruuse, da vi ikke synes, det er særligt konstruktivt, at restauratørerne sætter hårdt mod hårdt ved at gå direkte til erhvervsministeren.”

Fredagsbaren skal nok klare sig

Søren Kragelund, som er formand for fredagsbaren på DJH,

tror på, at de journaliststuderendes bar nok skal klare sig, selvom restaurat rernes krav skulle blive trumfet igennem. Han forklarer, at det overskud, som fredagsbaren genererer, bliver brugt til at holde to fester per semester for de studerende samt til vedligeholdelse af baren. Hvis fredagsbaren bliver tunget til at betale husleje med mere, så vil det først og fremmest gå ud over disse fester. Han vurderer, at det ikke er nødvendigt med dørmænd på DJH, da skolen ligger så langt fra centrum, at det kun er skolens studerende og undervisere, der lægger vejen forbi baren.

”Men hvis det bliver et lovkrav, så kan vi nok også klare det, ligesom baren godt kan lukke lidt tidligere, hvis det endelig er.”

”Jeg håber bare, at det ikke bliver nødvendigt at sætte priserne op, da vores priser i forvejen er lidt højere end mange andre studentebaren,” slutter han.

assia@mail.djh.dk

Tekst | Jesper Langhoff og Sanne Vils Axelsen Foto | Per Morten Abrahamsen

Per Morten Abrahamsen

- om portrættet

Det er dagen efter valget i 2001. Per Morten Abrahamsen går rundt i gangene på Christiansborg og leder efter et sted, hvor han kan lave et billede af folketingsgruppen for Dansk Folkeparti. Han finder et passende rum, Samtaleværelset, med den rigtige reference, Grundlovs-maleriet af Herman Vedels.

"Det har noget med Folketinget og demokrati at gøre, og så den her kvinde, som er meget central i folketingsgruppen. Hun bestemmer alting oppefra og nedefter," siger Per Morten Abrahamsen.

Ideen udvikles med inspiration fra rummet. Pia Kjærsgaard ender på bordet, og det ekstraordinære billede af folketingsgruppen, når forsiden af Børsens Nyhedsmagasin - og hele vejen til CNN.

Alt godt beror på held

"Sådan gør jeg generelt altid. Jeg planlægger ikke særligt minutiøst. Det er meget på stedet, det sker. Jeg rykker rundt på folk. Jeg venter på heldet, og at tingene falder på plads," siger Per Morten Abrahamsen.

Kun i studieoptagelser, hvor scenografien sætter begrænsninger, er Per Morten Abrahamsens billeder planlagt ned til mindste detalje. Han foretrækker dog at arbejde mere frit og at kunne vende situationen 180 grader, hvis det er nødvendigt.

"Hvis man skal få noget til at flyve, så er det vigtigt derude, at være enormt åben og enormt stædig og blive ved indtil, der er et eller andet, man syntes er fedt. Få noget tilført man ikke selv finder på. Ellers bliver det sgu for tænkt og ikke særlig holdbart - som reklamefoto i klassisk forstand," siger Per Morten Abrahamsen.

Få personerne med på legen

For Per Morten Abrahamsen er lidenskab den vigtigste i livet. For ham er der ingen metode, når han skal lave et portræt.

"Hvis folk kan mærke, man går lidenskabeligt op i noget, og man virkelig er tændt på et eller andet, så vil de gerne lege med en," siger Per Morten Abrahamsen.

Anders Matthesen skal portrætteres, og han er ligeglad med, hvordan det bliver gjort, så længe det ikke bliver med hunde. Han hader hunde.

"Så skaffede jeg nogle hunde. Det gør, at Anders Matthesen bliver nød til at forholde sig til noget andet end bare at skulle fotograferes. På stolen bliver han pludselig en anden Anders Matthesen, end folk har fortalt mig, han er. Det er den person, der er interessant for mig. Den person, jeg har en chance for at lave et godt portræt af," siger Per Morten Abrahamsen.

Nærvær i situationen

Han er lige landet i Los Angeles. Klokken er to om natten. Seks timer senere møder han op hjemme ved den svenske skuespillerinde Lisa Werlinder.

"Jeg aner intet. Jeg ved ikke, hvem hun er. Jeg kunne ikke engang genkende hende fra filmen 'Arven'," siger Per Morten Abrahamsen.

Han går nervøs omkring i hendes hjem. Billedet skal sidde i kassen, og han har kun en halv time.

"Det drejer sig om graden af nærvær i forhold til den situation, du er i nu og her. Du skal være åben og søge. Situationen kan gå i alle mulige retninger, og måske kan billedet blive endnu bedre," siger Per Morten Abrahamsen.

Han får Lisa Werlinder til at springe i vandet. Igen og igen. Så sker der noget. Pludselig står hun på vandet. Heldet har ramt billedet, men Per Morten Abrahamsen fortsætter indenfor den afmålte tid. Han bliver ved, indtil han igen - en halv time senere - står ude på gaden.

"Det drejer sig om stædighed, og at undgå mellemøninger," siger Per Morten Abrahamsen.

DANSK FOLKEPARTI - VALGET 2001 | Pia Kjærsgaard i midten af folketingsgruppe. Jesper Langballe og Søren Krarup kigger ikke i hendes retning.

CHRISTINE ANTORINI | Scenesat portræt - i et skud.

TINE BRYLD | Hun græder aldrig, heller ikke ifølge hendes mand. Netop derfor skulle hun græde i portrættet. Det lykkedes ved hjælp af løg.

“Det vigtigste er at lave en historie, som kan sætte folks egen fantasi i gang til at lave deres egen historie”

Per Morten Abrahamsen i bogen »Karisma«

ANDERS MATTHESEN | Anden hader hunde, så for at få en ny vinkel og et intens portræt på kort tid, kom de med.

TRINE DYRHOLM | I Brugsen efter lukketid. Kriteriet for nøgenbilledet var, at der ikke blev stillet skarpt.

LISA WERLINDER | Per Morten Abrahamsen havde en halv time i Los Angeles til at skyde Lisa i hendes hjem - en ukendt location.

TEMA: FØRSTEÅRSOPGAVE

Tekst | Jeppe Funder og Niels Søndergaard Foto | Morten Pedersen

ÅRETS SLAGTER

Færing Årets Slagter – igen

For anden gang i træk dumpede Pia Færing flere studerende end nogen anden vejleder ved førsteårsopgaven.

Afslappet, tilbagelænet og med et let træk på skuldrene smager Pia Færing på sin genvundne titel som Årets Slagter.

”Det er jeg ligeglad med. Der er en af de fem vejledere, der skal dumpe flest,” siger Pia Færing. Hun understreger desuden, at der ingen grund er til at frygte hende som vejleder:

”Det var tilfældigvis mig, der lå i toppen denne gang. Næste gang er det måske en anden.”

Hun er for anden gang i træk den vejleder, der dumpede flest studerende til førsteårsopgaven i juni.

Med en dumpeprocent på 35,7 - lidt over hver tredje studerende - snuppede Pia Færing suverænt den øverste podieplads. Nærmeste konkurrent til titlen

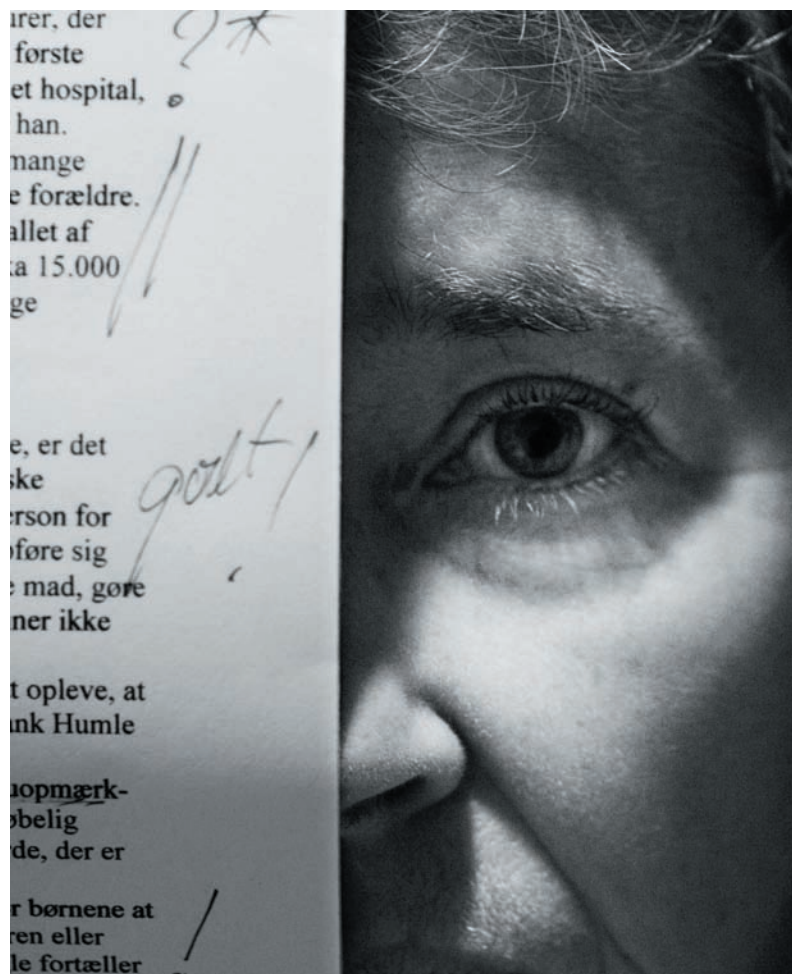
var Jan Dyberg, der fik en andenplads med sine 28,6 procent.

I den anden ende af tabellen kan Jacob Bjerg Møller smykke sig med titlen Årets Frelser, vejlederen med den laveste dumpeprocent. Kun hver tiende af hans eksaminander måtte gå fra det grønne bord med en karakter lavere end det forjættede 6-tal.

Karaktergennemsnittet for alle eksaminanter endte på 7,6. På Pia Færings hold sneg det snit sig ned på 6,6.

Frustrationer under vejledningen

Pia Færing fornemmer selv, at hun skabte en del frustrationer for hendes hold under vejledningen. Hun tror især, at det kom

SLAGTEREN | Pia Færing løb igen med titlen som "Årets Slagter".

bag på mange, hvor store krav hun stillede til dokumentationen for historierne. Pia Færing er dog stadig fuldt ud tilfreds med sin egen præstation som vejleder.

”Jeg har ikke tænkt mig at kigge efter steder, hvor jeg skal forbedre mig. Jeg dumpede ikke en eneste historie, hvor jeg til eksamen tænkte: Shit, der skulle jeg have gjort sådan og sådan,” siger Pia Færing.

Hun henviser også til, at en

stor del af de skrevne historier på hendes hold blev fundet, efter vejledningsperioden var overstået. Heriblandt var mange af de dumpede historier. Historier, hun derfor aldrig har haft mulighed for at vejlede på.

Det generelle problem var, at de studerende havde svært ved at smide en historie, selvom den ikke holdt vand, mener Pia Færing. De var ikke selvkritiske nok. Derfor er hendes råd til det

næste hold af DJH'ere, der skal op til prøven ganske enkelt:

”Drop rygklapperiet i coaching-grupperne. Det bliver du ikke en bedre kammerat af. Det er vigtigt at turde gå kritisk til hinanden og sætte spørgsmålstegn ved, om der er dokumentation nok for en historie.”

Pia Færing dumpede ni drenge og to piger. Den tendens gjorde sig gældende for hele årgangen. Her vandt pigerne traditionen tro kønnenes kamp. Godt 31 procent af drengene mod kun 17 procent af pigerne måtte se sig slået af eksamenskravene og endnu engang sætte kursen mod telefon og tastatur.

Pissetræls at give dumpekarakter

Pia Færing synes aldrig om, at sidde på den anden side af dugen, når dumpekarakteren er givet, men det er der ikke så meget at gøre ved:

”Fagligt har jeg ikke noget imod det. Men jeg synes da ikke personligt, det er sjovt. Folk bliver jo skidekede af det. Men det kan jo ikke nytte noget. Jeg sidder der jo ikke som socialrådgiver eller psykolog. Jeg sidder der som eksaminator. Faktisk synes jeg overhovedet ikke, det er sjovt. For eksempel gik det tilfældigvis utroligt dårligt på førstedagen af årets eksamener. Det synes jeg, da var rigtig træls. Det er altså ikke sådan, at jeg får et kick ud af at dumpe folk.”

funder@mail.djh.dk
sondergaard@mail.djh.dk

Tekst | Mette Søndergård

UENIGHED

Ny studieordning med blandet effekt

Bedre fortælle teknik, dårligere analyse, flere rundspørger, uoverskuelige kildelister.

Vejlederne er ikke enige om, hvad den nye førstedel har ændret ved førsteårsopgaven.

Brikkerne er blevet blandet og puslespillet lagt. For et år siden fik DJH en ny studieordning.

Elementerne har fået en anden rækkefølge, undervisningen er vægtet anderledes, og det har vejlederne ved sommerens førsteårsopgaver kunne se.

”Opgaverne har rent sprogligt og fortælle teknisk været meget bedre end tidligere. Desværre er den kritiske sans og analysen ikke blevet skærpet som håbet,” siger Pia Færing. Hun savnede substans og væsentlighed i en del historier.

”Jeg manglede de kritiske spørgsmål som: hvor ved du det fra?”

Analyse helt ude i hampen

Jan Dyberg påpeger også huller i dokumentationen, men giver argumentationen skylden.

”Det er helt til hest. Analyserne har været helt ude i hampen. Det er meningen, den skal bruges aktivt – ikke først laves bagefter,” siger han, og tilslutter sig, at det fortælle tekniske har været bedre.

”Rigtig mange benyttede en bestemt fortællemodel. Det har vi ikke set tidligere.”

Uenighed

Men ikke alle vejledere deler de synspunkter.

Jacob Bjerg Møller vurderer,

at opgaverne denne gang havde mere tyngde og flere vitaminer i disciplinerne analyse og refleksion.

Og det er Asbjørn Slot Jørgensen enig i.

”Argumentanalysen og vurderingen af kilderne er bedre end tidligere. Desværre er kildelisterne svulmet for meget op, og de er uoverskuelige,” vurderer han. Asbjørn Slot Jørgensen påpeger også mangelfuld idéudvikling og manglende kreativitet som et problem.

”Det er ikke dårligere end tidligere. Det er bare ikke godt nok.”

Hvad der også er noteret

fra årets eksamen er en højere afleveringsprocent, øget gruppedannelse og gruppearbejde, mere gennemarbejdede opgaver, samt en del flere historier lavet på eget initiativ.

”Mange flere end tidligere har lavet deres egen rundspørge. Det er helt klart afledt af den øgede undervisning i emnet,” siger Jan Dyberg.

Skruerne er blevet drejet

Der er ikke ført statistik over ændringer i sommerens opgaver. Det er udelukkende de enkelte vejlederes fornemmelser, og blandt andet derfor mener studieleder, Solveig Schmidt ikke,

man skal lægge så meget i den nye førstedel i forhold til førsteårsopgaven.

”Alt det grundlæggende er ikke lavet om. Vi har drejet på nogle skruer, men der er grænser for hvor nyt, det nye er. De grundlæggende journalistiske kernekompetencer er de samme, og det er dem og studieegnetheden, der skal testes. Det er ikke anderledes, end det altid har været,” forklarer Solveig Schmidt.

Helle Nissen Kruuse, der også var vejleder under førsteårsopgaven, ønskede ikke at medvirke i artiklen.

mesoe@mail.djh.dk

RUNDT OM ÅRHUS

Tekst | Christian Erin-Madsen Foto | Carsten Bundgaard

STUDENTERHUSET

"Også et festligt sted for journalister"

Studenterhus Århus har guldrandede dage. Der er proppet med arrangementer, og barlederen spår, at stedet går en stor fremtid i møde.

Havnens lette brise kommer mig i møde, mens jeg svinger mig op af trapperne på min vej ind i Studenterhus Århus. Her ved Nordhavngade 1, et stenkast fra havnen, har den århusianske ungdom boltret sig siden åbningen af Studenterhuset den 7. april. Eller genåbningen, som Lars Sloth, barleder på Studenterhuset, lidt senere pointerer. Først skal jeg lige ind. Og først skal han lige møde op.

Pop Cabaret

"Det er gratis," messer dørmændene, da jeg spørger til indgangsentré. Til højre for mig, på en spartansk sort scene i ølka-sehøjde, larmer et højskolehold. De opfører noget, der minder om et Santa Lucia-optog uden helgentilbedelse. Jeanett Albeck og Co i en Pop Cabaret, hedder det. Og de præsenterer sange om tæsk, står der i programmet. Et falsethøjt kor af hvide dragter synger mine ører i møde, og minder om et yderst kunstfærdigt eksperimentalskuespil. Masser af vanvittige påfund og ganske lidt underholdning. Gæsterne sidder forholdsvis passivt hen under showet.

Runde cafeborde med unge studerende og fadøl en masse er fordelt rundt i salen. Mit blik glider mod venstre, og ser en bar plastret til med menneske. Her

SAMLINGSPUNKT | Der er liv og glade dage i Studenterhuset, hvor journalister er mere end velkomne.

stiller jeg mig og venter. Omtrent 15 minutter forsinket dukker en mand op. Pjusket lyst hår, kraftigt bygget og med en forvasket T-shirt med skriften: Sloth. Præcis som hans efternavn. Det er Lars, og jeg følger ham ind i en tilstødende sal, der i aften ligger øde hen.

En legeplads

"Studenterhuset er også et festligt sted for journalister," understreger Lars Sloth hurtigt, efter vi har sat os.

Frivillige kræfter er bag roret hele vejen rundt, og filosofien om frihed til at skabe hvad man ønsker, gennemsyrrer gangene hernede.

"Vi skal gerne være en lege-

plads og appellere meget bredt i vores bud på at bringe mennesker sammen," siger Lars Sloth, og slænger sig tilbage i stolen nu med hænderne foldet bag hovedet. Han fortsætter: "Vi sætter rammerne for, at de unge kan netværke. Derudover er det blot op til dem selv at kigge ned." Og der er ifølge Lars Sloth masser af vælge imellem. Han glider straks over i at fortælle om et af de

anderledes arrangementer.

"Der står nogen udenfor og svejser, nogle står og hækker i hjørnet, og andre læser digte op. Det synes jeg faktisk er ret spøjst," griner Lars, mens han fortæller sin historie. Han hentyder til D-Jam, opkaldt efter en af arkitekterne bag: Christian Dietrichsen. Eller i daglig tale bare D.

Flok til Bikstok

Alle ugens dage er plastret til med arrangementer, og der er nok at tage af. Lige fra mandag med jazzaften, over tirsdag aften, som er helliget de internationale studerende, til søndagens salsatekundervisning og dans. Men nogle af arrangementerne er knapt så planlagte.

Bikstok Røgssystem spillede engang til festival på Harboøre Tange, og skulle derefter overnatte i Århus. De fik lyst til at tage ud at spille, ringede til Studenterhus Århus, og spurgte om de måtte komme. Lars Sloth fortsætter:

"Bikstok blev sat på programmet og skulle spille over midnat. Vi fik hurtigt sendt nogle sms'er ud til en række af husets tilknyttede, og derefter gik det pludselig amok. Inden for få timer vidste alle, at Bikstok kom, og koncerten endte med at være proppet. Den dag i dag kan jeg stadig snakke med folk, der ad underlige veje havde fået sms'en, men bare uheldigvis ikke kunne komme den aften."

På den måde underbygger han pointen med Studenterhuset. Arrangementer bliver til ad uransagelige veje. Og nogle på få timer. Det handler bare om at involvere sig. Og kigge indenfor.

erin@mail.djh.dk

Tekst | Rebecca Svensson

ÅRHUSGUIDE

Det er søndag. Lyset flimrer enerverende, idet du forsøger at åbne dine øjne. Dine tindinger skrider på tilgivelse for gårdsdagens synder. Det er nu, du bør bekæmpe tømmermændenes sløvsind. Skrald dynen af og brug dagen på et af nedenstående forslag:

Lange gammelmandsballer og moden cellulite har frit lejde på Den Permanente Badeanstalt i Risskov. Sæsonen for vinterbaderne er skudt i gang. Vekselvirkningen mellem svedeture i de fire saunaer og forfrysninger fra den alt for lave havtemperatur får en til at tænke klart. Skal du vågne hurtigt, eller af med aggressioner, så hop i. Første dyp er altid det værste!

Optag for nye medlemmer i Vikingklubben Jomsborg slutter ved udgangen af oktober.

Sved norden ud

Stroboskoplyset lægger op til et

Velkommen til Smilets By

Er du træt af guidebøger, der lover autentisk stemning, og leder dig til Den Gamle By? Faldt du i søvn på side 17 i Kraks Kort – med brohøjder? Fortvivl ej. En indfødt århusianer kaster et par insidertips af sig.

epileptisk anfald. Halvfemser-techno bølger gennem lokalet. To hold kæmper mod hinanden i en snæver labyrint. Et skrig lyder fra mørket. Pludselig står du overfor din fjende, og må trykke febrilsk på aftrækkeren for at slippe levende derfra.

Der er garanteret autentisk nørderi i Fun City laserspil. En

perfekt måde at svede tømmermændene ud.

Kulturkanon udsigt

For nogle en arkitektonisk genistreg. For andre et forceret vartegn i blæserøvsbeton.

Uanset hvad, så er udsigten fra det 60 meter høje Rådhusårn en fænomenal måde at danne sig

et overblik over Århus.

De musikkyndige finder øverst et klokkespil med 43 klokker, der tre gange dagligt spiller Morten Børups majvise "In vernalis temporis". Vi andre kan nøjes med at stille uret og nynne ding-ding-ding.

Efter at Århus Rådhus blev indlogeret i det fine selskab i

Brian Mikkelsens kulturkanon, er der gået inflation i seværdigheden. Tidligere kunne man komme til tops for en flad femmer. Nu koster det 460 kroner per flok. Men så får man også en guidet tur rundt i rådhusgemakkerne først. Tag dine tømmermændsramte holdkammerater under armen og nyd den svimlende udsigt.

rebeccas@mail.djh.dk

KUREN IMOD TØMMEMÆND

- ▶ Vikingklubben Jomsborg
Åbent for vinterbadning alle dage.
- ▶ Laserspil
Fun City Park Aps, HH Seedorffs Stræde 1B 8000 Århus C.
Åbent for spil alle dage: 11-21
- ▶ Århus Rådhus
Rådhuspladsen 2, 8000 Århus C.
Ring for at bestille tid hos
Visit Århus, Telefon: 87 31 50 10
Rundvisning alle dage efter aftale.

FOKUS: KOMMUNIKATION

Tekst | Mette Voss og Karen Lund Rundspørge | Sisse Lund Harder og Pia Buhl Andersen

VI ER SÅ DYGTIGE!

Kommunika-hva-for-en-fisk?

Vi ved ikke, hvad det er. Vi snakker ikke om det. Vi lærer ikke noget om det. Men vi er brandgode til det: Kommunikationsjournalistik.

En rundspørge, som Illustreret Bunker har foretaget, blandt de nystartede praktikanter viser, at utilfredsheden med den faglige forberedelse inden praktikken er størst blandt kommunikationspraktikanterne. De giver i gennemsnit karakteren 2,8 på en skala, som går til fem. De andre medietyper ligger op til en karakter højere.

Trods det er de eneste to uger med undervisning i kommunikationsjournalistik fra i år blevet slettet fra skemaet.

Anne Frank Henriksen, 4. semester på DJH, startede i august som kommunikationspraktikant hos Vitus Bering i Horsens.

"Jeg har meget et indtryk af, at kommunikationsjournalistik er et fy-ord på DJH. Vi hørte intet om det udover en kort præsentation under praktikvejledningen."

Duer ikke, væk

Op til praktikken fik de studerende to til ugers målrettet forberedelse, hvor de kun beskæftigede sig med den medietype, de skulle ud til. For kommunikationspraktikanterne var det første boldberøring med det stof, de skulle ud at tumle med.

Forløbet fik elendige evalueringer, præcis som det har gjort

ved alle årgangene før. Studieleader Solveig Schmidt har tidligere undervist på forløbet, og hun fortæller:

"Det var et rædsomt forløb. Jeg har aldrig før mødt så umotiverede studerende. Mange af dem drømte om at sidde på TV2 eller Politiken. Det fungerede bare ikke."

Konsekvensen blev, at den målrettede praktikforberedelse blev stykket ud og inddraget i de to medierum, der nu udgør tredje semester. Det giver mere tv, radio og skrivende journalistik, men kommunikationsjournalistikken er til gengæld helt skippet.

"Vi har gjort det for at få en mere glidende overgang," siger Solveig Schmidt, der mener, at kommunikationsjournalistikken dækkes af de andre genrer.

"Når man kan skrive en udredende artikel, kan man også en hulens masse andre ting. Det, I kommer i praktik i, er det, I har lært på de første tre semestre. Det ved praktikstederne godt."

Ukendt territorium

Solveig Schmidt ser meldingen om den dårlige forberedelse som et udtryk for nerver.

"Det er klart, at kommunikationspraktikanterne er mere

nervøse. Sådan er det. Jo mere ukendt, desto flere sommerfugle i maven."

Praktikvejleder Pia Færing forklarer, at følelsen af manglende forberedelse også kan hænge sammen med det miljø, man kommer ud til.

"På BT kommer man ud til en masse journalister, så der kan man nemt falde ind i sproget. På et kommunikationssted er der mange med forskellige uddannelser, så det kan virke mere fremmed."

Kommunikation vokser

"Det er i kommunikationsbranchen, at væksten er. Halvdelen af de praktikpladser, vi årligt godkender, er kommunikationspladser, og det vil stige," siger Pia Færing.

Alligevel afviser hun ligesom Solveig Schmidt, at undervisning på området er nødvendigt.

"I er så vildt eftertragtede netop fordi, I er journalister. Praktikstederne ville kunne få spandevise af praktikanter med kommunikationsuddannelser gratis, men det er jer, de vil have."

I Gladsaxe Kommune på Sjælland har de ansat en praktikant fra DJH.

"Vi ville gerne have en jour-

naliststuderende, fordi de har en mere håndværksmæssig tilgang til tingene," siger Ulla Baden, informationschef ved Gladsaxe Kommune.

Hun kan godt mærke på de studerende, at journalistuddannelsen er lagt mere an til de store aviser, men ser det ikke som et problem.

"Vores praktikanter kommer blandt andet omkring det at skulle lave kampagner, foldere og pressemeddelelser, og det går godt."

Lærerigt med grimme bagmænd

Det at være kommunikationspraktikant er ikke i høj kurs på DJH, hvilket ansøgningsstatistikkerne tydeligt viser. Af de sytten praktikanter fra fjerde semester, som sidder i en kommunikationsstilling, havde fire af dem slet ikke søgt den branche.

"Når man starter på Journalisthøjskolen, er det jo for at blive journalist, ellers kunne man have taget en kommunikationsuddannelse," forklarer Pia Færing og fortsætter:

"Det er bare utrolig lærerigt at sidde med ved den anden side af bordet. Lære de grimme bagmænd at kende, se mekanismerne. Så bliver det

måske også det nemmere at vælge statsministre bagefter."

Tilfredshed begge veje

Rundspørgen blandt praktikanterne viser generelt en stor tilfredshed med praktikstedet og egne produktioner – også for de, som ufrivilligt er landet i en kommunikationsstilling.

Det viser sig, at de sagtens kan finde ud af det, og opgaverne er heller ikke stort anderledes, end hvad man kan opleve på et almindeligt dagblad.

Fra virksomhedernes side er tilbagemeldingerne, ifølge Solveig Schmidt, også entydige:

"I er skidegode."

voss@mail.djh.dk
karenlund@mail.djh.dk
sisselund@mail.djh.dk
buhl@mail.djh.dk

KOMMUNIKATION

- ▶ 37 kommunikationsstillinger var slået op ved sidste panikdag 32 blev besat.
- ▶ 115 af ansøgningerne var målrettede kommunikationsstillingerne, 102 af dem kom fra DJH.
- ▶ 9 steder fik ingen ansøgninger.
- ▶ Ca. 7 - 10 nye kommunikationsstillinger godkendes hvert år.

Tekst | Christian Erin-Madsen

KARRIEREMULIGHED

Journalister gearet til kommunikationsbranchen

Fremtidens kommunikationsbranche består af lige dele akademikere og journalister.

Præcision og evnen til at se forhold udefra med kritiske øjne. Evner, der er meget vigtige for den gode kommunikator, og på den front er journalister helt klar til at besætte netop de jobs. Det mener en række danske kommunikationsledere, der især peger på en praktisk tilgang til faget, som et vigtigt element.

"Min vurdering er, at vi har brug for folk, der evner at formidle en god historie, og som ikke søger så meget i dybden med de praktiske opstillinger. Den kritiske tilgang er vigtig. Jeg kunne ikke forestille mig at ansætte folk, der ikke kommer fra journalistuddannelserne," påpeger Jens Juul Nissen, Informati-

onsdirektør i COOP Danmark.

Blandingen er vigtig

Det er dog ikke alle, der er enige i, at kun journalister bør gøre sig i branchen. Nødvendigt er også den akademisk analytiske tilgang til at klare planlægningen.

"Journalisterne er stærke formidlere, men deres svaghed er analysen bag og at lave mere langsigtede planlægninger. Den rigtige løsning er blandingen, for de komplementerer hinanden rigtig godt," siger Ole Schmidt Pedersen, formand for Dansk Kommunikationsforening.

Han bifalder tanken om et samarbejde mellem Aarhus

Universitet og Danmarks Journalisthøjskole for på den måde at styrke kommunikationsbranchens fremtid.

Handler om dygtighed

Samtidig understreger Ole Schmidt Pedersen dog, at han anser Journalisthøjskolen for at besidde et væsentligt højere niveau i dag, end dengang han blev færdiguddannet samme sted. Og netop det højere niveau er nødvendigt, fordi andre uddannelser efterhånden æder sig ind på det, der tidligere var kendt for at være journalisternes enemærker.

Hos Nordjyske Medier er man opmærksomme på denne

udvikling.

"DJH'erne står ikke svagere, men man kan ligeså godt komme fra andre brancher. Herunder eksempelvis universitetsuddannelserne. Jeg vil skyde på, at halvdelen af stillingerne på kommunikationsområderne i Danmark er besat af akademikere i dag. Flere og flere medarbejdere i erhvervslivet i dagens Danmark stiller større krav til den enkelte," siger Per Lyngby, administrerende direktør for Nordjyske Medier, samt formand for Danske Dagblades Forening.

Journalisterne skal lave artiklen

Han bakkes op af Jens Gaardbo,

direktør i Gaardbo Comm, som selv har rig erfaring på området fra hans tidligere stilling som nyhedschef hos TV 2.

"Journalister er gode til at kommunikere, men de mestrer ikke på samme måde de mere strategiske og taktiske opgaver. Disse opgaver er bedre varetaget af akademiske folk. Man kan sige, at akademikerne tager sig af analysen, mens journalisterne så i stedet tager sig af artiklen."

erin@mail.djh.dk

Tekst | Stine Spedtsberg Foto | Jonas Pryner Andersen

PRAKTIK

KOMMUNIKATIONSPRAKTIKANT | Frederikke Tømmersgaard fortryder ikke, at hun satsede på en praktikplads i kommunikationsafdelingen hos Arla.

”Vi har jo fået lov til at købe Tholstrup,” fortæller Frederikke Tømmersgaard.

Hun tænker sig lidt om og tilføjer:

”Jeg siger ’vi’ om Arla. Det kom efter et par måneder.”

Den kønne pige smiler og ser ud til, at hun har det helt fint med at sige ’vi’. Frederikke Tømmersgaard har været i praktik i Arlas kommunikationsafdeling i Viby J i næsten et år. Dagen før har hun været ude på virksomheden Tholstrup Cheese, der tidligere var en familieejet virksomhed, og snakke med medarbejderne. De er bange for at blive fyret, som følge af at blive opkøbt af Arla.

Nu sidder Frederikke et sted i det kæmpe skrummel af en kantet bygning, der udgør Arlas hovedkontor, og skriver om overtagelsen af Tholstrup. Der sidder en håndfuld mennesker i det åbne kontorlandskab. Alle er koncentrerede og skriver ivrigt. Der snakkes ind i mellem lidt frem og tilbage om fakta, og hvordan det skal formidles. Her er det tydeligt, at Frederikke er på lige fod med de andre medarbejdere. Hun bliver hørt og respekteret.

”Det har været en omvæltning, det der med at blive behandlet som en voksen,” siger hun.

”Jeg kan være næsten skræmt over, at jeg bare er praktikant, og de lytter til mig som en jævnbyrdig medarbejder.”

Dyt hvis du har mælk i tanken
Frederikke varetager mange

I folden hos Arla

Frederikke Tømmersgaard sidder på den anden side af bordet som praktikant i Arlas kommunikationsafdeling – og hun elsker det.

forskellige opgaver. Hun skriver meget - blandt andet til tre blade, der sendes ud til medarbejderne og andelshaverne i Arla. Hun både prioriterer og skriver nyheder til både intranettet og arla.dk. Der er meget frihed i jobbet, og der bliver altid lyttet til Frederikkes holdninger.

I sommer pyntede hun og praktikvejleder Lisbeth Storgaard en Opel med streamere, hvor der stod ’Arla i fokus’ og et skilt, hvor der stod ’Vink hvis du er Arlachauffør’. Så kørte de rundt og besøgte samtlige af Arlas driftssteder i Danmark. I løbet af de tre uger turen varede, besøgte de tre steder om dagen, og skrev og redigerede billeder i bilen. Efterfølgende blev det lagt ind på en dertil indrettet blog på intranettet. På den måde kunne alle ansatte følge med i, hvad der skete rundt omkring i landet. Frederikke husker det som noget af det fedeste, hun har lavet.

Tv-træning

Noget andet, hun har været vild med at lave, er pressetræning. Det foregår ved, at der sidder forskellige journalister og interviewer Arlas ledere. Bagefter sidder pressechefen, Louis Illum Honoré, og Frederikke og diskuterer, hvad lederne skal gøre, og hvad de ikke skal gøre.

”Det, synes jeg, er supercool,” griner hun.

”Det er meget specielt at stå og sige til en mand på 50, at nu skal jeg lige fortælle dig, hvad du skal gøre, hvis du skal i fjernsynet.”

Fordomme

Hun oplevede mange fordomme mod kommunikationsstillinger fra sine medstuderende, der ikke helt forstod, hvorfor hun søgte praktik sådan et sted. ’Du behøver da ikke søge kommunikation. Du er jo en virkelig god journalist,’ lød det.

”Det er helt sikkert et drive, der kom fra mig selv,” fortæller Frederikke.

”For der var virkelig få, der syntes, det var en god ide.”

Heldigvis vidste hun, hvad hun ville. Hun har ikke fortrudt, selvom hun stadig mødes af fordomme fra studiekammeraterne.

”Nogle gange ville jeg ønske, at de kunne tage med mig på arbejde og se, hvad jeg laver,” siger hun.

”Så ville de kunne se, at det faktisk er dødspændende.”

Sandheden på egen måde

Det overraskende ved praktikpladsen var, at hun pludselig fandt sig selv ved ’den forkerte ende af bordet,’ som hun kalder det.

”Man sidder og forsøger at styre medierne lidt, prøver at få dem til at se tingene fra vores side. Aldrig tale usandt, men tale sandt på sin egen måde,” fortæller hun.

Hun har opdaget, at hun er overraskende vild med at lægge strategi for kommunikationen.

”Det her med, at vi har den her sag, den kan enten blive modtaget sådan eller sådan,” forklarer Frederikke og fortsætter:

”Hvad vil vi gerne have, der skal ske med den, og hvem henvender vi os til? Der, hvor man oplever, at journalistik ikke er noget uafhængigt overhovedet.”

Men selvom det er sjovt, føler hun også, at det er det værste ved kommunikationsbranchen.

”Der har været nogle gange, hvor jeg har siddet som journalist og tænkt ’fuck, det her kan jeg slet ikke. Det er altså ikke sådan, jeg har lært det.’ Det værste ved at arbejde her er, at jeg har en masse holdninger og ideologier. Ideer om, hvad der er rigtig og forkert – og dem kan jeg bare stikke skråt op.”

Brænder for Arla

Alligevel har Frederikke opdaget, hvordan hun selv er begyndt at brænde for Arlas mærkesager med tiden.

”Når man har været et sted noget tid og kun mødt gode og rare mennesker, så overgiver man sig, og bliver stille og rolig firmaets mand eller kvinde. Det er jeg ret fascineret af,” slutter hun med et finurligt smil.

Den 1. november skal hun igen ud at finde praktikplads. Her overvejer hun at søge noget med nyheder. Bare for at kunne sige, at hun har gjort det.

spedtsberg@mail.djh.dk

Tekst | Martin Justesen Foto | Esben Nielsen, 7. semester

SAMARBEJDE

Et sted mellem demokrati og folkemord

At valget i Congo blev dækket af de danske medier, skyldes i høj grad tre journaliststuderende. De fik ideen og tog af sted for egen regning og risiko.

De er lige landet i Congo. Det er eftermiddag, men der bliver hurtigt mørkt, og det er hen ad aften, da Esben Nielsen sammen med Puk Andersen og Marie Buss beslutter sig for at tage en taxa ind til Kinshasa, hovedstaden i Congo. Der er to dage til valget den 31. juli. Et valg, der skal vise, at Congo rent faktisk er en 'demokratisk republik'. Alle tre har netop været i praktik. Esben og Puk på Jyllands-Posten, Marie på DR. Han er fotojournalist fra DJH – pigerne er journalister fra RUC. Nu står de i Kinshasa lufthavn, og Folkekirkens Nødhjælp har sendt en vogn efter dem, som det var aftalt, men den dukker aldrig op.

For egen regning som freelance

Det var kun godt en måned tidligere, at ideen om at tage af sted opstod. Og blev realiseret. Flybilletterne til over 10.000 kroner stykket blev købt, inden der var nogen aftale med et medie.

"Det er svært at komme igennem med noget dernede fra, for vi har set sultne børn og katastrofer i en uendelighed," er beskeden fra redaktionen på Jyllands-Posten. Som dog alligevel synes, det lyder spændende. Så praktikanterne får lov at tage af sted, men det skal være som freelance:

"Det er et nødvendigt onde," fortæller Esben Nielsen: "De ville ikke betale for, at vi var dernede i særlig lang tid. Og det var klart for os, fra starten af, at det her skulle gøres på den her måde," siger han, og henviser til, at de havde besluttet sig for at tage af sted i en måned og ikke bare et par dage. Dermed fik de også mulighed for at søge fonde om støtte, og som freelancere kunne de sælge til andre medier.

DOMSTOL | Et vidne foran den såkaldte Gacaca. Det er den af landets regering udnævnte domstol i landsbyen, som forsøger at skabe en form for retfærdighed efter folkemordet i Rwanda i 1994.

Vrede, unge mænd

Det er en lang lige vej fra lufthavnen ind til Kinshasa. Ved siden af løber en jernbane. Og ellers er der ingenting. Det er på denne vej, at de pludselig holder stille i taxaen – fanget midt i en voldsom demonstration, der består af vrede, unge mænd udstyret med pinde og jernrør, som de ikke holder igen med at bruge.

"Congo er et sindssygt deprimeret og udpint land. Valget var en kærligkommen lejlighed til at gå ud og slå på nogen. Og menneskeliv betyder ingenting," forklarer Esben Nielsen. Senere bliver han rådet til ikke at opsøge demonstrationer, men lige nu er han ufrivilligt havnet midt i én.

Men trods de voldsomme demonstrationer blev valget afviklet.

Sammen om projektet

Jyllands-Postens holdning til Afrika deles tilsyneladende af andre danske medier. I hvert fald er Esben, Puk og Marie de eneste danske journalister, der dækker valget. Det gør måske heller ikke noget, for tilsammen er de tre i stand til at levere til hvilket som helst medie. Esben tager billeder, Puk skriver artikler og Marie laver TV og radio.

"Vi var ret privilegerede, for vi lavede billeder og tekst sammen. Vi behøvede ikke have de der hardcore nyhedsbilleder med præsidentkandidaten, der afgiver sin stemme. Vi kunne skabe sammenhæng og overblik," fortæller Esben Nielsen.

Aftalen med Jyllands-Posten forhindrede dem i, at levere til andre konkurrerende medier. Og

i avisen fremgik det da også, at de netop var "Jyllands-Postens udsendte". Udover det producerede de indslag til TV-Avisen og lavede speak til radioavisen. Og en artikel til 'Alt for Damerne' blev det også til – om kvinderne i Rwanda.

Trioen har stadig et par historier, de venter på en aktuel lejlighed til at få afsat. Bl.a. fem korte portrætter af folkemordere i et fængsel fra Rwanda.

Og de var sammen om alt. Når de var ude at spise, var det ikke nødvendigt at få delt regningen op i tre. De havde nemlig fælles økonomi. Og samarbejde om ideudvikling og research. Det var først, når de kom ud i virkeligheden, at rollerne blev fordelt.

"Det er omsonst at tage af sted to journalister. Hvis der er

for mange mennesker, der kan det samme, så går det op i hat og briller. Det bliver de samme historier, fordi man arbejder sammen," siger Esben Nielsen. Især udlandshistorier er svære at afsætte, hvis der ikke er billeder til, mener han. Derfor er det en klar fordel, at man kan noget forskelligt.

"Vi arbejder koncentreret 12 timer om dagen, og vi bliver presset til det yderste. Så der går ikke lang tid, før man er i knæ. Og man kan ikke undgå at blive irriteret på hinanden," siger Esben Nielsen

Man skal bare tage af sted

Opholdet i taxaen bliver ikke behageligere af, at et tog fyldt med moddemonstranter kører forbi. De benytter nemlig lejligheden til at overdynde demonstranterne, trafikproppen og de danske journalister med sten.

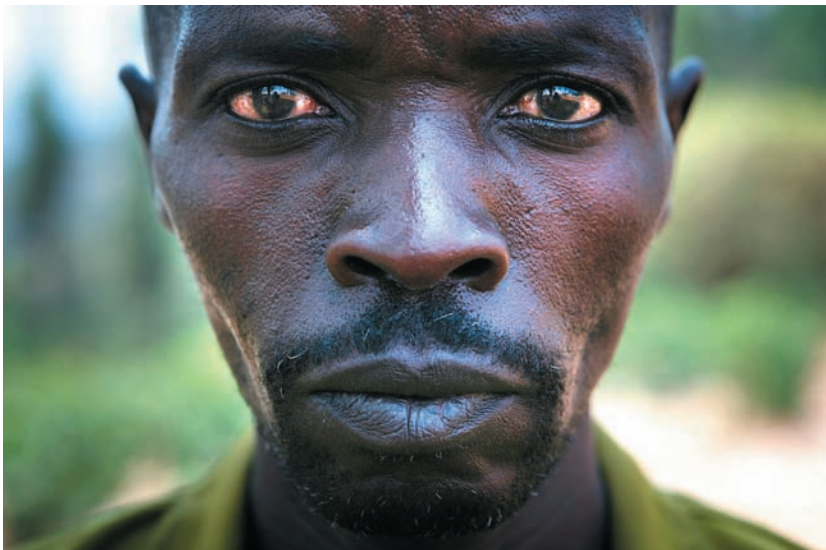
"Hvad fanden laver vi her," tænker de tre danskere, og det bliver ikke bedre af, at den synligt nervøse chauffør pludselig gerne vil have en smøg. Noget han ellers har afslået indtil da. Men det lykkes dem at bevare roen, og efter en times tid er de sidste demonstranter ved at være væk.

Og mødet med Congo har da heller ikke afskrækket Esben:

"Man skal jo bare gøre det. Jeg synes, det er spændende. Og det er en skam, at hvis man drømmer om at lave sådan noget som det her, at man så ikke gør det. Det er dyrt, det er en chance – men klø på!"

martinjustesen@mail.djh.dk

Kunne du tænke dig, at læse historierne fra Congo og Rwanda? Lav en søgning på InfoMedia: Vælg Jyllands-Posten, søg på 'Puk Andersen'.

DOMMEN | Den mandlige rwander (til venstre) har slået tre af kvindens børn ihjel. Han har indtil nu siddet syv år i fængsel og har ved domsfældelsen skrevet under på sin skyldighed i mordene. Efter retssagen bliver han løsladt for at vende tilbage som nabo til kvinden, hvis børn han slog ihjel.

Text | Dylan Quinnell, New Zealand Photo | Michael Bothager

DANISH INTEGRATION

Racial divisions seen through foreign eyes

Many immigrants are struggling to be accepted into Danish society. It takes very little to help.

"Do you think I am Danish? Look at my skin, do you think I am Danish?" This is the anguished cry of many immigrants living in Denmark. They complain that even though they have lived here for as much as 30 years, and speak Danish, they are still not accepted and are called "nydanskere", new Danes. Many 'old Danes' don't realize how serious the problem of immigrant integration is. One Danish student, who heard an immigrant angrily explaining his situation, commented, "I knew it was a problem but didn't realize they felt so angry".

Lack of respect

After talking to different immigrants many opinions about the Danish society were shown.

"Nobody will trust you, and respect the way you are," argues a Somali man who has lived in Denmark for 18 years and has three Danish children. He believes that this lack of respect was shown in the publishing of the Muhammad cartoons last year.

"It will take 50 years for Muslims to trust the Danish Government again, they handled the Muhammad case very badly," he says.

An ex-Israeli explained that Danish people are friendly enough when he talks to them, but they will not become his friends, "anything past hello, how are you, and they pull away". One man angrily described Denmark as "the most racist

country".

But some do like it here. Another man said "I like this country and it is better for my children to grow up here, but I only feel Danish when I leave the country, because of my Danish passport".

Unemployment is harsh

Social interaction is only part of the issue, finding employment can be an even bigger problem for immigrants. In Århus 12.4 percent of the population are first and second generation immigrants. Århus city council figures show that the rate of employment among immigrants, refugees included, is 41 percent while for the rest of the population it's as high as 70 percent.

According to Osama Al-Habbeh, of the Danish Centre for Culture and Development, DCCD, "there is a belief amongst Arab Danes that when employers see an Arab name on an application they immediately put it to the side".

A Somali doctor likes living in Denmark with his family, but agreed that it can be hard to find work. "I have work because they don't have enough Danish doctors. When they do, well, we'll see", he said laughing sadly. He also added that his wife cannot find work. Unemployment is especially high amongst immigrant women, mainly due to cultural differences such as the fact that some don't work in their home country.

Acceptance through understanding

However there are initiatives in place to build bridges between the cultures. The nationwide festival, Images of the Middle East, run by the DCCD, aims to show Danes a slice of Arab life and promote understanding using art and culture. According to Al-Habbeh too often all that is seen of the Middle East is images of wars.

After the publishing of the Muhammad cartoons the Image of the Middle East festival is "even more important."

Those are the words of Michael Irving Jensen, Head of Middle East projects, according to the homepage www.images.dk. Michael Irving Jensen argues on the webpage, that "art, culture, and dialogue should play an important role in the breaking down of notions and prejudices and can help increase intercultural understanding".

For initiatives like this festival to work, people have to get involved. Through greater understanding of immigrants' cultures the problem of integration can be eased. You have to make an effort to welcome them.

It doesn't have to take much to make a difference; a simple smile or hello could be the place to start.

LIVING IN DENMARK | Immigrants and Danes are living side by side, but it's not always easy when different cultures clash.

adventure_mad_jad@hotmail.com

Text | Jacob Howie, New Zealand

'HATERISM'

The "haterism" that translates well

"Why Denmark?"

Whenever I entered a room, it seemed as though a Dane would throw me a look of disgust. You would think I had chosen to study in Baghdad by the looks I was given. I had no idea what I was getting myself into. I had simply decided that studying overseas was a viable option. Denmark offered the best journalism course and, from travelling Danes I had met in New Zealand, the best drinking buddies a Kiwi boy could desire.

To be questioned on why I had chosen Denmark came as quite a surprise, and the reaction of the Danes reminded me of how the people in my very own country talked of our beautiful land: the attitude commonly known as 'haterism'. I will admit that this is a not an official

word. It was created especially for 'haters'; people who spend their time focusing on all the bad without any thought to the good. It seemed from the minute I arrived, I was instantaneously told how unbearably uneventful, boring and bleak Denmark was. Naturally, jetlagged and jaded from my flight, I spent the first few days mourning my wonderful Auckland and dreading my months of bleak nothingness. I trusted the Danes and their judgement as an international survey once stated they were among the most honest people in the world... I now beg to differ.

My first experiences in Denmark resulted in the 'haterism' evaporating into excitement as I saw what this country has to offer. The drinking, the shopping, those amazing kebabs! The

land that the Vikings once called home could never be boring, after all. The beautiful country spoke volumes for itself, so I decided it was high time the Danes confessed how, and why, they feel so blasé about their own land. A Danish student replied with "There is just nothing to do in Denmark, people think it is boring - especially with Germany so close." An assumption, not a fact. Another pseudo interview (which is really a quick chat over a beer, in true Danish style) had another Dane confess that "Denmark just seems so uneventful compared to the rest of Europe."

After a few more chats (and a few more beers, naturally), it seemed that being a small country in Europe had taken its toll on the Danish people. Denmark has been left outside alone, as

the rest of the self-proclaimed 'wonderful' European countries compare sizes and big economies.

New Zealand and Denmark share similar sizes and similar 'haterism' syndromes. The people feel like they must disregard their country as uneventful or boring as every other country is so fabulous. Let the French or an American talk at you about their country, and it would make anyone feel modest about their own surroundings. They will confidently (or arrogantly, to be frank) state that their country is the best in the world. There is a sense of irony when comparing Denmark to, say, France. France is riddled with problems and issues that remain unresolved. Denmark can boast to having great lakes, beautiful countryside, gorgeous cities, lovely people,

forward thinking politics, and great memories at the Friday Bars (however hazy the memory may be). The only thing that Denmark does lack is a stronger sense of national pride.

Take it from a Kiwi exchange student - you all need to stand up and be proud, because this is one of the finest countries in the world by any standard. The smiles are plentiful and the pollution is not. I have been here for a while now and have begun to see the beauty of Denmark. Now what I really want to see, is a Dane speak up about how much they love and adore this amazing country...oh, and Legoland.

route83@hotmail.com

UDENFOR

Tekst og foto | Kasper Tveden

REPORTAGE

Blæk koster penge – og billederne er fra 2003

I en flygtningelejr i det nordlige Kenya holder månedsavisen KANEBU til. Her sørger 41 frivillige journalister for nyheder til de 96.000 flygtninge i lejren.

Kakuma NEws BUlletin udkom for første gang i 1993. Den blev startet af en gruppe veluddannede etiopiere, der kom til flygtningelejren i Kakuma i 1992, som nogle af de første flygtninge. På det tidspunkt, de kom til lejren, var verdenssamfundet langt væk.

De første flygtninge fandt i Kakuma en lille landsby mellem Lokiochoggio i vest og Lodwar i øst. Midt i ingenting. I grænselandet mellem Uganda, Etiopien og Somalia. Først efter at UNHCR i 1992 begyndte at give nødrationer til de tilstrømmende flygtninge, begyndte lejren at tage form, og flere og flere NGO'er (Non-Governmental Organisation) kom med i kølvandet.

I dag er Kakuma en, på mange måder, velfungerende storby. Mange af flygtningene, der har været i lejren gennem længere tid, arbejder i selvstændige værksteder eller kiosker. Andre tjener lidt penge som taxa chauffører. Taxaen er dog bare en cykel med et polstret sæde, men for et mindre beløb kan man slippe for at gå gennem de støvede gader.

Behov for nyhedsformidling

Med knap 100.000 mennesker er der megen aktivitet i Kakuma, og for en dansk journalist vil en tur rundt i et af de forskellige samfund give et utal af historier.

REDAKTIONEN | Fem mand skal sørge for at holde flygtningene i lejren informeret om store og små ting i og omkring Kakuma.

Her står erfaringspersonerne nærmest i kø for at fortælle deres historie. Voldtægt, krigstraumer, ofre for arrangerede ægteskaber og mange andre tænkelige - og utænkelige - menneskelige katastrofer er her. I hobetal.

På grund af de store forskelle blandt de enkelte samfund i Kakuma, er der et behov for en fælles nyhedsformidling, der kan nå ud til alle folk.

"Mange flygtninge vil gerne vide, hvad der sker i lejren. For dem, som går i skole, kan det også være en måde at følge med i, hvad der sker udenfor lejren," siger redaktør Jacques Buhendwa, der er en af de godt 600 congoleser i lejren.

"KANEBU er flygtningenes stemme," supplerer Simon Piot, der er en af journalisterne, og fortsætter:

"Avisen tillader flygtningene at bruge deres sind. Desuden giver den oplysninger omkring vigtige ting som HIV og grusomhederne ved børnemishandling."

Mange samfund i samfundet

Kakuma er delt op i forskellige zoner og inden for de forskellige zoner, er der et utal af mindre samfund. Bare blandt de sudanesiske flygtninge, der udgør den langt største gruppe i lejren, er der et utal af forskellige stammer. Sudaneseerne udgør omkring

75 procent af alle flygtningene i lejren. Derefter kommer etiopierne og somalierne. De resterende flygtninge kommer fra Congo, Rwanda, Eritrea og Burundi, der hver er repræsenteret med nogle hundrede flygtninge.

På en tur rundt i lejren er forskellene enorme. For eksempel mærkes det tydeligt, når det somaliske samfund krydses. Både i udseende, men også i deres aktiviteter. Somaliere er af tradition et handelsfolk, og der er en livlig handel i gaderne. I et hjørne er der en lille moske med højtalere placeret på taget. Herfra bliver der flere gange dagligt sendt bønner ud til muslimerne.

Arkivfoto fra 2003

Siden redaktionens digitalkamera gik i stykker i foråret, har de 41

journalister været nødt til at bruge arkivfoto tilbage fra 2003. De penge, som KANEBU tjener ved salg af avisen, dækker langt fra de udgifter, der er ved at publicere avisen.

"Selv om vi forsøger at holde prisen nede, så er det alligevel dyrt for flygtninge at købe KANEBU, og mange har ikke råd til at købe det," siger Simon Piot, der er en af de godt 75.000 sudanesiske flygtninge. Avisen koster 100 kenyanske shillings, hvilket svarer til knap ti danske kroner.

Inden KANEBU når at udkomme, går der ofte lang tid fra, at nyhederne er sket. Journalist og congoleser David Bulambo nævner en nylig episode, hvor der var kampe mellem flygtningene i lejren og lokalsamfundet udenfor.

I kampene blev to flygtninge og en fra lokalsamfundet dræbt. Historien om drabene var i de nationale medier dagen efter, men inden KANEBU kunne nå at skive historien, var historien allerede langt borte i bevidstheden.

"Den lange tid til publicering betyder meget for vores arbejde. Hvis vi kan udgive en gang ugentligt, kan vi bringe mere nærhed til episoderne, når de sker. Som et månedsmagasin er det svært at fortælle historier, som skete i begyndelsen af måneden. Især når vi gerne vil være en nyhedsavis," siger David Bulamba. *kaspertveden@mail.djh.dk*

FLYGTNINGELEJREN

- ▶ Kakuma flygtningelejr opstod i 1992, hvor op imod 30.000 sudanesiske flygtninge, hovedsageligt drenge og unge mænd, kom som følge af borgerkrigen i hjemlandet.
- ▶ I dag tæller lejren godt 96.000 flygtninge fra otte forskellige nationer. Omkring 75 procent af de 96.000 flygtninge stammer fra Sudan, derefter følger Somalia, Etiopien, Congo, Uganda, Rwanda, Burundi og Eritrea.
- ▶ Kakuma ligger i det nordøstlige Kenya i grænselandet mellem Sudan, Etiopien og Uganda. UNHCR var den første organisation til at yde humanitær nødhjælp. Efterfølgende er mange andre kommet til. Blandt andet Lutheran World Federation, Jesuit Refugee Service og mange flere.

TA' BUSSEN - LINIE 888

ÅRHUS
ROSKILDE
KØBENHAVN

KUN 120 KR.

For studerende og seniorer
fra mandag til torsdag

Rejsetid ca. 3 timer
Afgang fra Århus
rutebilstation

Tlf. 70 210 888
Online booking:
www.linie888.dk

Abildskou A/S

Tekst | Casper Dall Foto | Sanne Vilis Axelsen

PORTRÆT

Han ville ikke frelse verden. Det gjorde han klart den første dag på Journalisthøjskolen. Han ville have sit eget talkshow. Så langt er 38-årige Jens Blauenfeldt, vært på DRs "Kender du typen?", ikke nået endnu. Men han vil have det sjovt med sit arbejde.

Den vigtigste del af hans curriculum vitae står hulter til bulter på to hylder i hans arbejdsværelse. Videobåndene er pakket godt ind i sorte kassetter. De er der ikke alle sammen. Der mangler nogen. De sidste nye har han ikke. Men det er kun et spørgsmål om tid, før 38-årige Jens Blauenfeldt, tv-vært på programmet "Kender du typen?" får opdateret sit visuelle cv.

"Det er jo ikke holdbart. Jeg er nødt til at få dem spillet over til dvd. Men jeg er så doven. Og kvaliteten bliver bare ikke så god, hvis jeg skal gøre det selv."

Videobåndene indeholder en lang række af underholdningsshows, dokumentarer, portrætprogrammer og inden for de seneste år en masse livsstilsprogrammer. Alle programmer, som Jens Blauenfeldt har medvirket i. Han har fundet en niche i journalistikken, han er god til. Livsstil.

Ikke snage

Han stikker hovedet frem bag døren.

"Hej", siger han med en lys og munter stemme. "Kom bare inden for." Han træder et par skridt tilbage, så døren åbner helt.

"Hvor skal vi sidde henne?", spørger han straks. "Jeg vil foreslå køkkenet," svarer han selv.

Han taler hurtigt. Sætningerne bliver sprøjtet ud i hobetal, uden at han kan nå at trække vejret.

"Det er altså ikke fordi, du ikke må se hele lejligheden. Det må du gerne. Og så må du undskylde, at det roder lidt. Jeg foreslår altså bare køkkenet."

Han puster ud. Køkkenet bliver det. Men det roder ikke. Faktisk sætter duften af Ajax sig hurtigt fast i næsen.

Han er afslappet klædt. Skjortens øverste knapper arbejder ikke på at holde stoffet sammen. Bukserne er løse, og de brune sokker er stukket i et par bløde hjemmesko.

"Jeg har ikke selv lyst til at vise mit hjem frem. Andre skal ikke snage hos mig. Det bryder jeg mig ikke om," siger manden, der de næste mange uger hver tirsdag aften inviterer den danske befolkning ind i kendte danskeres hjem i programmet "Kender du typen?".

I bås fra start

I 1993 startede Jens Blauenfeldt sin journalistiske karriere, da han for første gang trådte ind ad døren på Danmarks Journalisthøjskole. Han husker tydeligt sin første skoledag.

"De andre ville frelse verden. Jeg var ærlig. Jeg ville bare have

Jeg er bare budbringeren

mit eget talkshow. Og det vil jeg egentligt gerne stadigvæk. Men jeg satte mig i bås fra start."

Så var stilen lagt.

"Jeg ville bare gerne arbejde med tv. Så fandt jeg ud af, at Journalisthøjskolen var den vej, jeg kunne komme til det."

Og lige siden har han gjort det. Arbejdet med tv. En enkelt gang har han kastet sig ud i skriverier.

"Jeg gør det aldrig mere. Jeg skulle skrive nogle klummer til Ekstra Bladet. Jeg fik virkelig skriveblokkade, og så gik det slet ikke. Jeg gider ikke at skrive."

Jens Blauenfeldt ved ikke, hvad han er god til. Han kan ikke sætte ord på sin journalistiske kunnen.

"Det meste er bare mavefornemmelser. Jeg har stadig en masse at lære som vært, men jeg har fundet ud af, at det fungerer meget godt, når jeg sætter lyd og

“ En dygtig journalist er god til at tale med folk. Jeg vil være en dygtig journalist.

– Jens Blauenfeldt

billeder sammen bag kameraet. Det er en fornøjelse at sidde i klipperummet og mærke, når noget er rigtig fedt. Det er sådan en kunstnerdrøm om at skabe noget. Jeg kan blive helt opstemt af noget godt musik, der passer til en smuk solnedgang. Så tisser jeg i bukserne."

Han griner. Indimellem tænker han længe over sine svar. Men oftest åbner han munden prompte, når spørgsmålet er færdigt.

"Hold kæft, hvor er det stort, det, jeg sidder og skaber her, kan jeg tænkte for mig selv. Jeg ved godt, det bare er fjernsyn. Men det var jo det, jeg gerne ville."

Passer på med at fylde for meget

Der er højt til loftet i Jens Blauenfeldts lejlighed på Frederiksberg. Alligevel står de fleste af billederne på gulvet.

"Jeg kan ikke finde ud af at hænge dem op. Og det er for pinligt at ringe efter nogen til at gøre det."

26 gange har seerne på Danmarks Radio kunnet se Jens Blauenfeldt i rollen som tv-vært i år. Først i programmet "Hjertenum", senere i sommerprogrammerne "Sommertid" og nu i serien "Kender du typen?".

"Det er hele tiden en balancegang om, hvor meget jeg

skal være på skærmen. Og hvor fremtrædende jeg skal være i programmerne. Jeg må ikke fylde mere end dem, som det i virkeligheden handler om. Jeg er jo bare budbringeren. Når værten bliver vigtigere end budskabet, så er det en anden slags program. Og det er bare ikke mig."

Journalistisk prestige klæber ikke til genren livsstil. Men det rører ikke Jens Blauenfeldt.

"Livsstils-tv er inspirerende underholdning. Det er ikke noget, man bliver ret meget klogere på livet af. Men man kan blive inspireret til at gøre noget godt eller udrette noget i livet."

"Jeg synes, det er skideskægt, at et bestemt kaffemærke siger noget om, hvad du stemmer politisk. Små ting kan sige meget om mennesker, og det fascinerer mig. Jeg har aldrig haft lyst til at lave nyhedsindslag. Jeg vil have det sjovt med det, jeg laver. Der er ingen tilfredsstillelse for mig i at skulle have et indslag på halvandet minut. Det kan jeg ikke arbejde med."

En ting ved han dog, at han er god til. At improvisere. Det fandt han ud af, da han gik i gymnasiet. Da han skulle til eksamen i latin og oldtidskundskab havde han ikke forberedt sig særlig godt.

"Jeg er jo ikke klog. Men jeg ved lidt om meget. Og så er jeg bare god til at snakke og grave ting frem fra min hukommelse. Det gik meget godt. Jeg fik 13 begge gange. Men altså, jeg er jo ikke klog," pointerer han.

Øver sig stadig

Men at tale er ikke bare at tale for Jens Blauenfeldt.

"En dygtig journalist er god til at tale med folk. Jeg vil være en dygtig journalist. Derfor har jeg øvet mig på at tale med folk, siden jeg startede på DJH. Og jeg over mig stadig. Jeg har fundet ud af, at jeg er god til at få folk til at sige ting på fjernsyn, som de ikke selv troede, at de ville sige."

"Jeg er nødt til at skrue op og ned for charmen, når almindelige mennesker skal interviewes til tv. Nogle personer skal hjælpes på vej. Tit skal vi bare gøre noget sammen, så samtalen bliver så naturlig som mulig. Men det er vilkårene, når det er livsstils-tv."

Jens Blauenfeldt er projektansat. Lige nu har han ingen projekter at kaste sig over. Derfor ved han heller ikke, hvad han skal lave fremover.

"Jeg venter på, at der kommer et program, der lige passer til mig. Måske bliver det et talkshow."

Tekst | Peter Korsgaard Foto | Valdemar Jørgensen

FORMATER

Flere aviser skifter til tabloid

Som seneste danske skud på stammen har Berlingske Tidende fulgt den globale udvikling og skiftet til tabloidformat.

Den store morgenavis bliver smadret på sin vej igennem brevsprækken. Resterne af den iturevne avis bliver bredt ud på morgenbordet, hvor rundstykker og morgenkaffe forsvinder under dens brede sider. Dette scenarie er fortid for Berlingske Tidendes læsere. Den 28. august i år udkom "Berlingeren" for første gang i tabloidformat.

"Vi skiftede, fordi en rundspørge blandt vores læsere viste, at de foretrak tabloidformatet", fortæller chefredaktør for Berlingske Tidende, Niels Lunde.

Men Berlingske Tidende er langt fra den første avis, der skifter fra broadsheet til tabloid. I Storbritannien, hvor udviklingen startede omkring årtusindskiftet, udkommer 85 procent af alle aviser i tabloid.

Herhjemme var Information blandt de første, der skiftede til tabloidformat.

"Vi gjorde det, fordi vi ville lave en mere handy avis, og fordi den globale udvikling gik i den retning," siger Informations chefredaktør Palle Weis.

Et slag i luften

Da Information besluttede at ændre format, var avisen midt i en abonnentflugt. Men Palle Weis fortæller, at antallet af abonnenter er steget stødt lige siden skiftet.

"Information er blevet mere kult," siger han om grunden til

NUTIDENS AVISFORMAT | Vejen frem er tabloid. Det synes at være holdningen i den globale presse. Senest er Berlingske Tidende gået over til formatet.

det stigende antal abonnenter.

Palle Weis hilser Berlingske Tidendes nye format velkommen. Han påpeger dog, at man ikke skal tro, at et formatskifte alene vil skaffe flere læsere.

"Det er vigtigt, at skiftet bliver fulgt op med et anderledes indhold," forklarer Palle Weis.

Den påstand er Niels Lunde fuldstændig enig i.

"Hvis man bare ændrer

formatet, vil det kun være et slag i luften" siger han, og fortæller, at man på Berlingske Tidende har gjort meget for at indskærpe overfor medarbejderne, at formatskiftet også betyder et journalistisk skifte.

Forside som reklamesøjle

Hos Information har skiftet til tabloid betydet, at forsidenes funktion er blevet ændret.

"Forsiden fungerer i langt højere grad som appetitvækker," forklarer Palle Weis, og hans kollega fra Berlingske Tidende er enig.

"Nu bliver vi simpelthen tvunget til at prioritere, så kun den bedste historie kommer på forsiden," siger Niels Lunde og uddyber:

"Der er ikke længere plads til slappe historier i avisen."

Niels Lunde fortæller også, at Berlingske Tidende har forbedret sit design og styrket debatstoffet. Blandt andet med et internationalt debatopslag hver mandag.

Ingen annoncørflugt

Der er selvfølgelig risiko for, at antallet af annoncører falder fra, når en avis begynder at trykke annoncer i et mindre format. Palle Weis afviser dog, at han var nervøs for, om Information ville miste annoncører.

"Det var ikke noget, der holdt en nicheavis som os vågne om natten, men jeg er sikker på, at de har overvejet det kraftigt på Berlingske Tidende," siger han.

Det kan Niels Lunde bekræfte. Han fortæller, at avisen gerne ville have skiftet formatet tidligere, men at man først nu har råd til at løbe den økonomiske risiko. Han var alligevel lidt nervøs for annoncørernes reaktion.

"Vi har i mange år prædikeret, at en annonces pris afhænger af størrelse. Så det var lidt svært at forklare vores annoncører, at en helsidesannonce nu koster per side," siger han.

Heldigvis for Berlingske Tidende har annoncørerne taget det fint.

pkorsgaard@mail.djh.dk

Tekst | Pia Buhl og Sisse Lund Harder

PRAKTIKVEJLEDNING

Praktikanternes dom: Vejledningen dårligst på DJH

Journalisthøjskolens praktikvejledning får lavere karakter end Syddansk Universitet. Det viser en rundspørge foretaget af Illustreret Bunker.

De to journalistuddannelser, SDU og DJH, adskiller sig fra hinanden, når de studerende skal bedømme vejledningen op til praktik. På spørgsmålet om hvilken karakter praktikanterne vil give vejledningen fra skolen før praktikstart, halter DJH bagud. SDU får karakteren 4,1 ud af 5, hvorimod DJH kun får karakteren 3,1 i gennemsnit.

Ikke brug for flere ressourcer

"Det får mig ikke til at sige, at jeg vil have en undersøgelse af, hvorfor der er den forskel. Det kan være omvendt næste år," forsvarer praktikvejleder på DJH, Pia Færing.

"Jeg synes, at der bruges alt for meget krudt på de få uger

eller måneder, som det tager at få sin praktikplads," påpeger Pia Færing.

Praktikvejledningen på DJH består blandt andet af arrangementer, hvor tidligere praktikanter deler ud af deres erfaringer, de studerende får hjælp til at skrive ansøgninger, og de lærer at håndtere en samtale. Desuden giver Pia Færing et tilbud om en individuel samtale.

"Hvis DJH sætter flere ressourcer af til praktikvejledning, vil det være som at skyde gråspurve med kanoner," mener hun.

Godt kollektiv på SDU

Jens Franck, som er praktikvejleder på SDU, mener, at det er de

studerendes gode sammenhold, der kan være årsag til det bedre resultat.

"Den overordnede målsætning med praktikvejledningen er at gøre et privat projekt til et kollektivt projekt. Det er et stykke arbejde, vi skal lave sammen. Og målet er, at alle får den bedste mulige praktikplads," forklarer Jens Franck og fortsætter:

"Vi er en lille uddannelse, så alle kender alle, og det er dermed nemmere at vejlede den enkelte."

Opsøg selv mulighederne

Pia Færing mener også, at DJH's størrelse har en betydning for vejledningen:

"SDU har et mindre hold. Det er jo ikke det samme at

komme til samtale hos en, man kender fra undervisningen, som de gør på SDU. Jeg kender ikke de studerende fra undervisningen, så det kan være derfor, at der er så få, der tager imod tilbuddet om en samtale," forklarer Pia Færing og fastslår:

"Hvis de studerende ikke føler, at de er tilfredse med vejledningen, så er det, fordi de ikke selv har opsøgt mulighederne."

DJH tager ved lære

I forbindelse med vejledningen op til praktik bliver der nedsat en praktikgruppe af studerende. Deres opgave er, sammen med Pia Færing, at planlægge praktikvejledningen. Praktikgruppen forsøger nu at gå nye veje for

at forbedre vejledningen af de studerende.

»Vi vil gerne bruge SDU's gode erfaringer med coaching-grupper. Og derfor prøver vi det nu af for at se, om det er noget, som skal fortsætte på DJH,« siger formanden for praktikgruppen, Lisbeth Ellebæk Nielsen. Hun pointerer dog, at det er op til de studerende selv:

"Vi kan ikke tvinge folk til at lave disse grupper. Vi kan kun opfordre dem til at prøve det."

buhl@mail.djh.dk
sisselund@mail.djh.dk

Tekst | Astrid Maria Nielsen Foto | Martin Kurt Haglund

KLUMME

Råddent kød og appelsinhud i journalistik

Nogen bliver snydt, og nogen har ansvaret. Forbrugerjournalistik er ofte skåret over samme læst. Det er håndgribelig og lettilgængelig journalistik. Man skal bare bruge en forbruger med hængende mundvige, en lettere ophidset jurist fra Forbrugerstyrelsen og en kold profitjagende forretningsdrivende. Går bølgerne højt, kan man også spille Lars Barfoed-kortet. Og det virker stort set på samme måde hver gang. Danmark går i chok over, at nogen sælger for gammelt kød. Eller at det stræklagen, man kun har betalt 39,95 kroner for, kan være produceret under elendige forhold i Østen.

Ingen kan lide at blive snydt. Det bør ideelt set ikke finde sted. Men mange firmaer starter ikke med udgangspunkt i at ville redde verden. Det handler om at skabe profit. Det kan gøres på mange måder. Man kan lave bedårende reklamer om "et bedre liv uden appelsinhud", og hvis Matasdamen i hvid kittel samtidig fortæller, at produktet faktisk virker, så har man et hit. - Hvis ikke, det var for TV2s nye program Basta, der afslører: "Creme kan ikke fjerne appelsinhud!" Whau! Oplysende journalistik!! Eller hvad? Ved man ikke allerede, at appelsinhudscreme og andre lignende skønne produkter som oftest kun sælger en drøm? Drømmen om et bedre liv uden rynker, de overflødige kilo og gule tænder.

Mange kvinder vil tilsyneladende gerne købe præmissen om det bedre liv og investere penge i en illusion. På den måde kan de slippe for ansvaret for de overflødige kilo, rynkerne eller appelsinhuden, ved at købe et produkt, der lover bedre tider. Produktet kan derved få ansvaret. Og fred være med det. Men andre ved, at rige mennesker betaler store summer for at få sprojtet nervegift i ansigtet for at udrydde rynkerne. Så hjælper sådan en rynkecreme nok ikke det helt store alligevel. Den slags mennesker, der ved det, og bruger fornuften, de får ikke meget ud af den ellers så populære forbrugerjournalistik.

I stedet for at forarges, hvorfor så ikke kigge på det kød, man spiser og se, om det ser dårligt ud. Eller tænke sig til, at 39,95 nok er mange penge i Indien, men når du står med over to meter stof, der er blevet syet sammen, indfarvet, fragtet til Danmark, og solgt med profit til importør og butik, så kan de 39,95 ikke række til lækre produktionsforhold med høreværn og god kantineordning. Det er synd for de stakkels mennesker i Indien, og gammelt kød er klamt. Intet af det burde finde sted. Men brug da fornuften, både som forbruger og som journalist.

Nok skal journalistikken tjene borgernes interesser, men borgeren bør vel også tage et ansvar for sit eget liv, den mad han spiser og de produkter, han køber. Og nok er den danske lovgivning baseret på, at producenter og udbydere har ansvaret. Men når forbrugerjournalistikken taler til borgeren med et indhold og et sprog, der kun punkterer drømmernes illusioner, får vi andre også muligheden for at fralægge os vores personlige ansvar. Vores personlige ansvar for, at vi køber sundt kød, eller for at dyrke motion, i stedet for sætte vores lid til appelsinhudscreme.

Ingen bør blive snydt. Derfor bør journalistikken heller ikke snyde forbrugere med fornuft. Journalistikken kan gøre det bedre og ikke mindst meget mere kreativt.

astridmaria@mail.djh.dk

Tekst | Kasper Tveden Jensen, praktikant ved Dagens Medicin Illustration | Tjelle Aase Vejrup

EN HÅND TIL AFRIKA

Journalister uden grænser

Hvis du i dette nummer af Illustreret Bunker har læst artiklen om KANEBU, så vil du også vide, hvilke mangler journalisterne i Kakuma står overfor. Via nogle få midler kan vi gøre en stor forskel for dem. Som det er nu, er redaktionens eneste kamera i stykker, og de har ingen diktafon.

Vi kan gøre KANEBU til DJHs samarbejdspartner. Først og fremmest vil det være en hjælp fra os til dem, men på længere sigt vil vi kunne dele erfaringer og hente stor viden om interne forhold i Afrika. Journalisterne på KANEBU har et indgående kendskab til livet som flygtning. Desuden kommer de fra flere forskellige nationer i Afrika, og de er alle eksperter i deres landes historie.

Hvad kan vi så gøre? Jo, vi kan hjælpe dem med udstyr og viden. Til at starte med kan vi sende digitalkameraer, diktafoner og måske nogle aflagte bærbare til dem, så de relativt hurtigt kan lave en bedre avis for de 96.000 flygtninge i Kakuma. Men vi kan også gøre mere. Jeg vil derfor opfordre skolens ledelse til at starte et samarbejdsprojekt med KANEBU, så vi kan give en eller flere journalister et semester på det internationale hold.

Det vil være en enestående mulighed for journalisterne i Kakuma til at lære, hvordan vi gør tingene på DJH. Desuden vil de kunne bidrage til en forståelse af forholdene i Danmark. At det ikke altid er det bedste at komme til et andet land som flygtning, - og nok slet ikke Danmark. De vil komme til Danmark med enorm entusiasme og lysten til at lære, da det vil være en enestående oplevelse.

Journalisterne i Kakuma bor

i lejren. Mange af dem har boet der i over ti år. I lejren er der en stor gruppe somaliske flygtninge. Ligesom der er i Danmark. Endnu er der ingen danske journalister, der er kommet ind under overfladen på de somaliske flygtninge. Måske fordi ingen har været interesseret, måske fordi det ikke har været muligt. En journalist med rødder i Kakuma vil kunne fortælle historier, som vi endnu ikke kender.

Så hjælp mig med at samle penge sammen til udstyr til redaktionen på KANEBU. Du kan gøre det ved at give lidt småpenge til Ida, når du køber den daglige frokost. Hjælp desuden med at lægge pres på skolens ledelse, så vi kan give en eller

flere journalister på KANEBU mulighed for at læse et semester i Danmark.

For yderligere oplysninger eller donation af udstyr.

Kontakt kaspertveden@mail.djh.dk

kaspertveden@mail.djh.dk

Tekst | Christian Kloster, 3. semester

UFORSVARLIGT

DJH gambler med undervisningsmidler

Når enhver idiot kan vade ind på DJH og stjæle tv-kameraer for massive 544.000 kroner, så er der eddermame noget galt. Faktisk var det rent held, at det kun var halvdelen af skolens kostbare kameraer, der var på skolen, da de blev brudt ud af låste skabe med svage finerlåger. Ellers havde der været dobbelt op i happy-hour

stil i kælderens.

Da skolen ikke er forsikret, så bliver det store offer undervisningen. Konsekvensen af DJH's manglende - eller i bedste fald naive - sikkerhed sendes direkte videre til de studerende. Det er uansvarligt og totalt uacceptabelt.

Selvom det måtte pisse de ansvarlige af, at jeg i bagklogska-

bens lys bebrejder den udeblevne sikkerhed, så håber jeg, at der kommer resolut handling bag, når de i denne udgave af Illustreret Bunker lover bedre sikkerhed. Det er nemlig de studerendes uddannelse, der gambles med.

ckloster@mail.djh.dk

Levering

Alle indlæg sendes til ib@mail.djh.dk i Word .doc eller .rtf-format. Husk rubrik, fulde navn, semester / stilling og e-mail-adresse i dokumentet.

Omfang

For indlæg og svar gælder det, at de maksimalt må fylde 2500 anslag (inkl. mellemrum), og hvis debatten strækker sig over flere numre maksimalt 1600 anslag.

Redigering

Redaktionen forbeholder sig ret til at redigere og forkorte indlæg. Desuden at vælge indlæg fra, såfremt der ikke er plads til alle indkomne - eller hvis redaktionen vurderer, at et indlæg falder uden for avisens område.

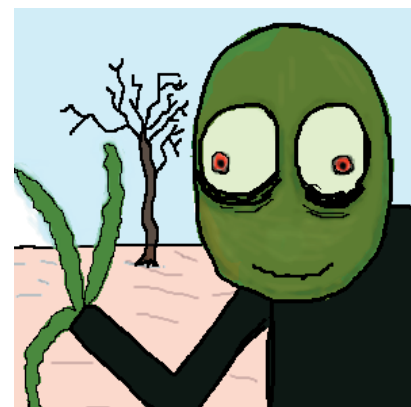
Klummen

Er på maksimalt 3500 anslag. Kontakt redaktionen.

ILLUSTRERET BAGSIDE

ADVARSEL: LANGE FINGRE I STENDIS

Rusweekenden i Stendis står for døren, og imens mere end hundrede karske 1. semester-elever formentlig glæder sig og tripper ganske af forventning, så bringer Illustreret Bunkers egen Peter Korsgaard her en lille advarsel: "Generelt var Rusturen en fed oplevelse, men man risikerer let at miste personlige ejendele," advarer Peter Korsgaard, som sidste år måtte vinke farvel til sin møddom på turen: "I den forbindelse vil jeg gerne advare imod de langfingrede typer," formaner Peter Korsgaard med et længselsfuldt suk.

Journalistisk metode og teknik, 1. del

TEMA: SKRALDE-RESEARCH

Inspireret af Illustreret Bunkers ansvarshavende redaktør, der helst vil tippes med en krøllet seddel i skraldespanden, præsenteres månedens nye journalistiske disciplin. Med skralde-research kan du skabe dine helt egne historier. Det eneste, det kræver, er en hurtig gennemgang af skraldespandene ved kopimaskinerne på 400-gangen. Med denne simple metode er det lykkedes Bagsiden at komme i besiddelse af et internt dokument, der afslører gruppedannelserne på et unavngivent hold på 7. semester. Der er tale om følsomme personoplysninger, men vi har vurderet, at den offentlige interesse legitimerer offentliggørelsen.

Grupperne er som følger: 1:Sara/Charlotte, 2:Signe L./Christine, 3:Cecilie/Cecilia, 4:Marie/Pernille, 5:Fikre/Klinte, 6:Ida/Mathilde, 7:Didde/Alexandra, 8:Tania/Kristian, 9:Mille/Andreas, 10:Signe/Louise, 11:Maria/Mikkel, 12:Steffen/Flemming.

Vigtigheden af afsløringen af disse oplysninger er vist unødvendig at pointere. Bagsidens team af gravende journalister understreger, at de har gjort alt, hvad der er muligt for ikke at få en kommentar fra nogen af de involverede.

Månedens horoskop

Bagsidens egen hof-astrolog, Iris Kirstine-Schwarz, vælger hver måned en kendt dansker, som hun spår en spændende måned for. I denne måned kigger vi over skulderen på DR's generaldirektør, Kenneth Plummer, og får et sjældent blik ind i fremtiden.

Da Iris Kirstine-Schwarz har haft svære problemer med ufrivillig vandladning, har Bagsiden desværre denne gang modtaget et lidt forsinket horoskop:

Kære Kenneth Plummer!

Med de mange planeter i dit tegn i disse dage, er det en travl periode, og du er involveret med en masse mennesker på den ene eller den anden måde. Hvis Pluto vitterligt stadig havde været en planet, kunne du gå en økonomisk gunstig september måned imøde. Nu bliver mit råd i stedet, at du skal fare med lempe, da uforudsete udgifter pludseligt kan dukke op. Du vil opleve en voldsom og intens interesse for din person i starten af september måned, hvor du med fordel kan benytte dig af metoden med at sende aben videre. Slutteligt vil denne interesse munde ud i en samtale under fire øjne med en blond kvindelig kollega. Her kan du med fordel udnytte, at Merkur står i dit fjerde hus, og din charme er i top. Hendes skepsis kan med snilde vendes til en erotisk seance.

Mit råd til dig: Sæt tæring efter næring. Hold et skarpt øje med din økonomi.

Kærlig hilsen,
Iris Kirstine-Schwarz

MATCH-MAKER

Bagsidens
romantiske mødested

Hejsa. Vi er 16 frække batterier, som søger brandvarme kameraer til hyggelige stunder og intimt samvær. Kun seriøse henvendelser, vedhæftet overvågningsbillede!

Mrk. svarkuvert: "Kamera" til annonce nummer: 120-3678

Søges: flittige, mandlige studerende. Gives: karakterer over dumpegrænsen.

Mrk. svarkuvert: "P. Færing" til annonce nr.: XXX69-666

Bagsiden præsenterer:

Be like Buch!

Du har uden tvivl gået og puslet med tanken i et stykke tid. Hvordan vil det i virkeligheden føles at være skolens ukronede modeikon for en dag?

Nu har du chancen! Denne måned slår Bagsiden nemlig dørene op for den officielle Roger Buch look a like-konkurrence. Som en lille hjælp til deltagerne har Cand. scient. Pra. da. him self oplyst, at Matas i den kommende måned kører mængdetilbud på pomade.

Vinderen præmieres med Bent Knie-Andersens fantastiske værk: »Horsens - Købstaden og guldsmedene 1500-1900«, der er en sjælden perle.

Dress up og send dit billede senest **onsdag d. 18. oktober** til bagsiden@mail.djh.dk

Blomster og diamanter kan for så vidt være helt fint. Men hvis man virkelig vil antænde en kvindes mest romantiske indre, så kræver det en god omgang pomade til de fersk friserede lokker.

Do it the Buch-style!

Ris, ros, konkurrencebesvarelser og frække fotos med mere bør straks sendes på mail til: bagsiden@mail.djh.dk